

Informe de Conjuntura

Barcelona, març 2015

Foment
del Treball Nacional

Via Laietana, 32 · 08003 Barcelona
T. 934 841 200 · F. 934 841 230
foment@foment.com · www.foment.com

Més informació:
Salvador Guillermo (sguillermo@foment.com)
Karina Azar (kazar@foment.com)
Departament d'Economia

TAULA DE CONTINGUT

RESUM EXECUTIU.....	3
ENTORN INTERNACIONAL	5
DARRERES MESURES DE POLÍTICA MONETÀRIA.....	11
EVOLUCIÓ DEL PREU DEL PETROLI, CAUSES I CONSEQÜÈNCIES.....	14
DEMANDA I ACTIVITAT	16
MERCAT DE TREBALL	24
PREUS I FINANÇAMENT.....	29
INFLACIÓ NO, PERÒ DEFLACIÓ TAMPOC.....	33
SECTOR PÚBLIC.....	35
SECTOR EXTERIOR.....	38

RESUM EXECUTIU

En el nostre informe de juliol de l'any passat ja s'assenyalava que la recuperació havia vingut per quedar-se, com es constata en les dades actualment disponibles per al conjunt del 2014, així com en les previsions que per als anys 2015, 2016 i 2017. A més, cal afegir factors addicionals que permetran un major creixement, com la reducció del preu del petroli, les noves injeccions de liquiditat per part del BCE, el canvi incipient de tendència del sector de la construcció, i l'impuls derivat de la reforma fiscal que ja s'aplica en 2015.

Així, la majoria dels indicadors disponibles al tancament de 2014 permet fer un balanç positiu que es traslladarà al 2015. En aquest sentit, cal preguntar-se quins han estat els fets més destacats en el 2014 amb efectes sobre el 2015 i, per tant, què podem esperar per aquest any.

Per respondre aquestes interrogants, en el present informe es realitza un repàs de l'evolució dels principals indicadors relatius a l'economia internacional i l'activitat domèstica amb una doble perspectiva, que adona dels fets més recents en un context estructural en el qual s'examina quin ha estat el comportament d'aquests indicadors en tot el 2014.

És important destacar que el 2015 arrenca amb bones perspectives per a l'economia –la global i, molt particularment, l'espanyola i catalana– i que serà un període en el qual es consolidarà el canvi de tendència observat l'any passat.

El 2014, en termes generals, va constituir un punt d'inflexió pel que fa a l'economia ja que durant aquest període molts indicadors van començar a mostrar una evolució més favorable, deixant enrere un període de recessió profunda amb seqüeles molt importants.

Si ben els efectes de la crisi trigaran a recompondre's totalment, en el curt termini ja es registren canvis positius i en el sentit correcte: l'ocupació va créixer i es va reduir l'atur; es va produir una acceleració del ritme de creixement del PIB amb l'impuls de la demanda interna; es va mantenir el to positiu de la indústria i els serveis i, especialment, va culminar la contracció del sector de la construcció; i les exportacions i arribada de turistes van registrar una evolució molt favorable.

Així mateix assenyalar que a Catalunya i Espanya continuarà la recuperació en un entorn caracteritzat per una millorança de l'activitat econòmica global, però amb major incertesa, sobretot en l'àmbit polític i en la dificultat de disposar de governs estables i forts que puguin continuar amb el necessari procés de reformes estructurals.

Adicionalment, dins de l'àmbit internacional, les principals fonts de riscos per a la nostra economia provenen del conflicte geopolític entre Rússia i Ucraïna, de la incertesa respecte a les negociacions entre Grècia i la Troika, i també dels dubtes sobre la futura evolució del preu del petroli.

D'altra banda, a Europa, el context estarà determinat per un to molt acomodaticí de la política monetària i la fi de les dures condicions marcades per la política fiscal, tipus d'interès en mínims, un euro fortament depreciat i un escenari macroeconòmic sense pressions de preus.

Finalment, esmentar dos elements que podran impulsar el creixement de la nostra economia aquest any. D'una banda, la correcció de l'aportació negativa de la demanda exterior pel fort creixement de les importacions. En els últims mesos s'ha vist com el creixement més ferm de la Unió Europea i la forta depreciació de l'euro han contribuït al fet que les exportacions mostrin un sòlid augment. En aquest sentit, els desequilibris clàssics del sector exterior es revertiran en la mesura que nostres vendes a Europa agafin més ritme –pel seu major creixement econòmic–, i també cap a altres regions, beneficiant-nos d'un euro depreciat. A això cal agregar que les importacions de productes derivats del petroli tindran un menor impacte negatiu sobre el saldo exterior per la reducció del preu del cru. I, d'altra banda, el PIB de Catalunya podria créixer amb més força, no només tenint en quanta els elements esmentats, sinó també considerant que el seu alt grau d'obertura li permetrà afavorir-se en major mesura de la recuperació a Europa.

ENTORN INTERNACIONAL

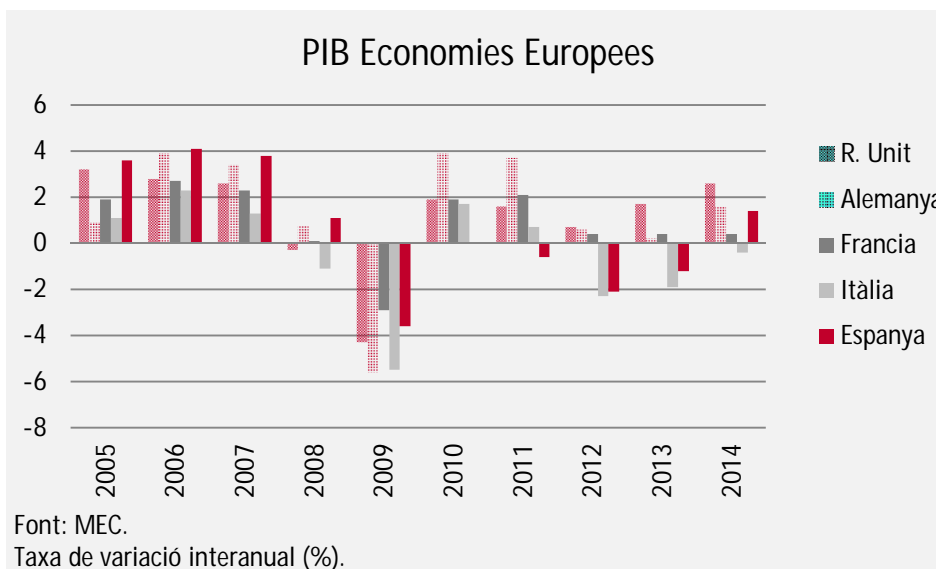
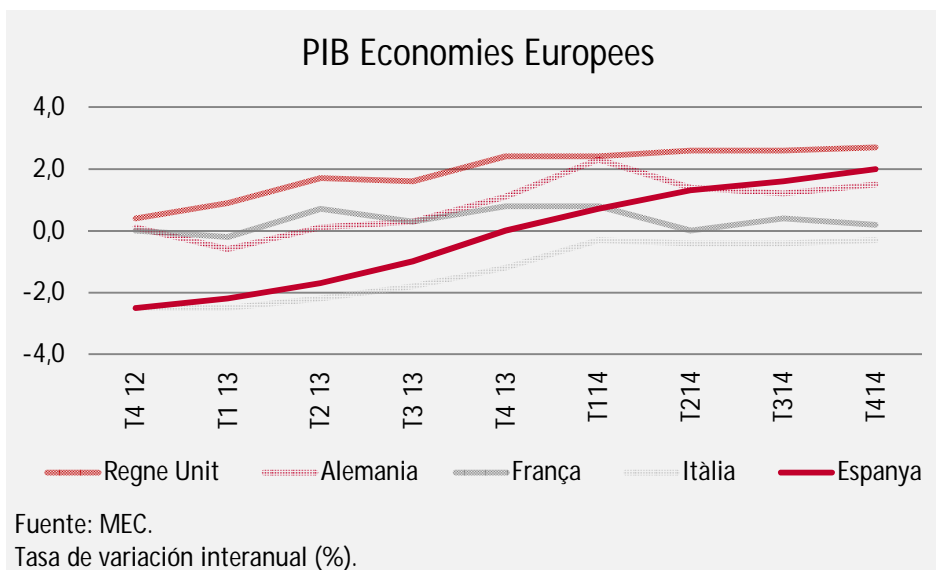
En el quart trimestre de l'any –i d'acord a les primeres estimacions d'Eurostat– es va observar un nou creixement i una moderada acceleració de l'economia europea. En particular, en termes intertrimestrals, el PIB de la zona euro va créixer un 0,3%, i el de la Unió Europea va augmentar un 0,4%; un ritme lleugerament major que el registrat en el trimestre anterior (0,2% i 0,3%, respectivament). En termes anuals, les taxes de creixement observades van ser similars a les del tercer trimestre (0,9% i 1,3%, respectivament).

Cal destacar que l'economia alemanya va registrar un significatiu avanç del 0,7% intertrimestral, que s'explica, segons el Destatis (institut estadístic alemany), per la contribució positiva de la demanda domèstica, amb l'impuls del consum de les llars. A més, es van registrar increments en la formació de capital fix de maquinàries i equip i, especialment, en construcció, així com també en les exportacions de béns i serveis. Segons l'oficina d'estadístiques alemanya, la situació econòmica es va estabilitzar cap a finals del 2014, després d'un començament d'any molt dinàmic (0,8% en T1) i seguint un període de feblesa durant l'estiu (-0,1% en T2 i 0,1% en T3).

L'economia francesa, per la seva banda, va créixer encara que a un ritme més moderat respecte al trimestre anterior (0,1% en T4 i 0,3% en T3), amb una contribució positiva tant de la demanda interna (0,1 punts) com de la demanda exterior (0,1 punts). Segons el INSEE, la despesa de les llars va moderar el seu creixement (0,2% en T4 i 0,3% en T3) mentre que les exportacions van guanyar impuls (2,3% en T4 i 0,7% en T3).

En tant, el PIB d'Itàlia, segons dades publicades pel Istat, s'ha mantingut estable –amb una contribució negativa de la demanda interna i una contribució positiva de la demanda exterior– després d'entrar en recessió tècnica en el tercer trimestre, en registrar dues taxes de creixement negatives consecutives (-0,1% en T3 i -0,2% en T2). Cal assenyalar, que l'economia italiana no registra taxes de creixement positives des de la segona meitat del 2011.

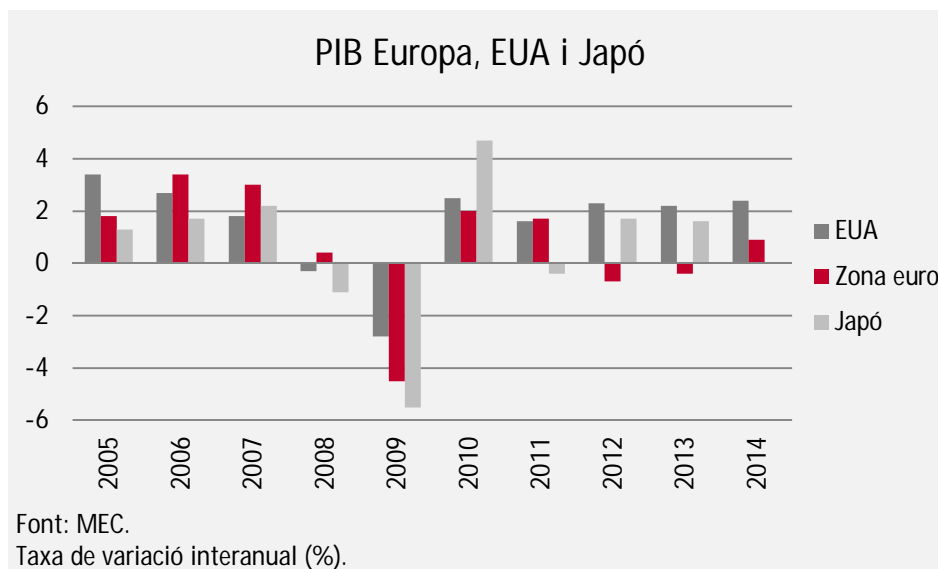
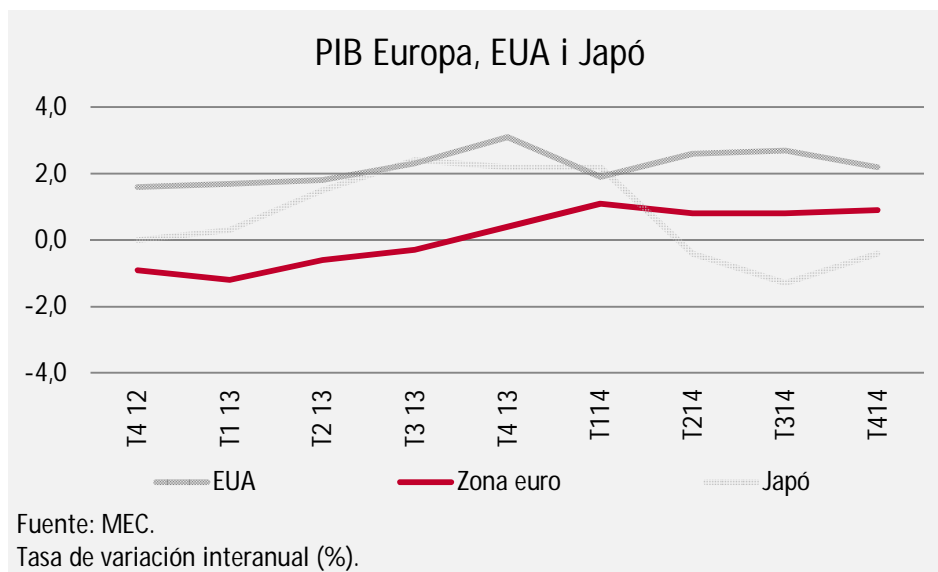
Al seu torn, l'economia del Regne Unit va continuar en la seva senda d'expansió, encara que amb un augment del PIB del 0,5%, lleument inferior a les taxes registrades en els trimestres previs (0,7% en T3 i 0,8% en T2).

Fora de la regió, als EUA, es va registrar un nou creixement del PIB encara que més moderat, amb un augment del 2,2% en taxa trimestral anualitzada, després d'un alça de 5,0% en el trimestre anterior.

D'altra banda, l'economia de Japó va sortir de la recessió tècnica (-0,6% en T3 i -1,7% en T2) en el quart trimestre del 2014, en créixer un 0,6% respecte al tercer trimestre, amb un augment del 0,3% del consum privat, que es va veure fortament minvat després de l'increment de l'IVA a l'abril de 2014 (0,3% en T3 i -5,1% en T2). La demanda pública, per la seva banda, va pujar un 0,1%, mentre que les exportacions es van incrementar un 2,7%.

Finalment, a Xina, l'activitat econòmica va tornar a augmentar un 7,3% en termes anuals en l'últim trimestre, moderant així el seu ritme de creixement en la segona meitat del 2014. Per tant, no es va aconseguir complir amb l'objectiu de creixement econòmic del govern pel 2014 que es va fixar en el 7,5%.

La Comissió Europea va publicar el seu informe d'hivern amb l'actualització de les projeccions econòmiques per als països europeus. En el document es destaca que la recuperació a Europa continua sent lenta, en part a causa que els nivells d'inversió no han estat prou rellevants com per accelerar i expandir el creixement de la demanda domèstica. L'únic factor que ha contribuït al creixement a Europa, segons el parer de la Comissió, ha estat el consum privat, que ha crescut encara que gradualment, mentre que, ni la política monetària acomodaticia ni la instància neutral en la política fiscal, han estat suficients per estimular l'economia.

Quatre són els factors que, segons la Comissió, han contribuït a millorar les perspectives de creixement en la Unió Europea –que en cas contrari s'haguessin vist deteriorades respecte a les previsions de tardor–: la forta reducció dels preus del petroli, la considerable depreciació de l'euro, l'expansió del programa de compres d'actius del BCE, i el Pla d'Inversions de la pròpia Comissió.

Segons la Comissió, malgrat que les condicions globals es mantenen desafidores, la caiguda del preu del cru representarà una empenta per al creixement econòmic. A més, implicarà una redistribució d'ingressos des dels països exportadors cap als països importadors, la qual cosa en termes generals beneficiarà als països de la Unió Europea. Estima que l'impacte sobre el creixement econòmic mundial d'una major despesa dels països compradors serà superior a la retallada de despesa dels països productors, per la qual cosa l'efecte total serà positiu. L'abaratiment del cru, afectarà als consumidors per la via d'una menor despesa energètica i a les empreses a través d'una reducció de costos.

D'altra banda, la Comissió assenyala que el fort creixement de l'economia nord-americana ha generat expectatives cap a una divergència en la política monetària entre les economies més importants, la qual cosa ha causat grans ajustos en els tipus de canvi bilaterals i, en particular, una pronunciada depreciació de l'euro que permetrà generar guanys de competitivitat en preu per a les empreses europees. A més, les diferents instàncies de política monetària provocaran una reversió de fluxos de capitals i augmentarà la volatilitat als mercats financers (sumat als diversos focus de tensions geopolítiques).

Quant a la inflació, la Comissió estima que una demanda domèstica més forta, juntament amb l'impacte de les mesures de flexibilització quantitativa del BCE i la depreciació de l'euro, seran elements que pressionin a l'alça l'evolució del nivell general de preus en el mig termini. Pel 2016, s'espera que l'efecte negatiu dels baixos preus de l'energia sobre la inflació es dissipï i fins i tot es reverteixi, destacant el fet que les expectatives d'inflació indiquen una inflació baixa però positiva per als propers anys.

En relació a les projeccions per a Espanya, segons la Comissió, es mantindrà un perfil de creixement econòmic superior a la mitjana de la Unió Europea. El creixement del PIB de l'economia espanyola se sustentarà en una demanda domèstica impulsada per unes millors condicions al mercat laboral i en l'accés al finançament, tot la qual cosa propiciarà un entorn de major confiança. Les exportacions netes, tindran un impacte negatiu sobre el creixement econòmic encara que aquest efecte s'anirà diluint en la mesura que s'incrementi la competitivitat de l'economia espanyola. Quant al dèficit públic, la Comissió assenyala que la seva futura reducció es basarà en la millor evolució de les condicions econòmiques en general. A més, quant a les reformes estructurals, la Comissió va realitzar uns exàmens exhaustius sobre els desequilibris macroeconòmics dels Estats membres conclouent que, a Espanya, malgrat "algunes millores en el reequilibri de la balança per compte corrent, els riscos associats als elevats nivells d'endeutament dels sectors públic i privat i la molt negativa posició d'inversió internacional neta segueixen mereixent especial atenció en un context d'altíssim nivell de desocupació".

En conclusió, la Comissió apunta a una millorança en l'horitzó de previsió per a Europa, tenint en compte que alguns dels riscos s'han dissipat, i que la implementació de reformes estructurals recolzarà la demanda interna i, al seu torn, la recuperació de la inversió, mentre que el consum privat es beneficiarà de les millors condicions al mercat laboral. D'altra banda, un euro més depreciat afavorirà les exportacions. Per tant, les projeccions de la Comissió apunten a un creixement del PIB generalitzat en totes les economies de la Unió Europea, encara que persistirà l'heterogeneïtat entre països.

PREVISIONS COMISSIÓ EUROPEA						
Taxa de variació anual (%).	PIB		IPC		Taxa d'atur	
	2015	2016	2015	2016	2015	2016
Estats Units	3,5	3,2	-0,1	2,0	5,4	4,9
Zona euro	1,3	1,9	-0,1	1,3	11,2	10,6
Japó	1,3	1,3	0,6	0,9	3,7	3,6
Espanya	2,3	2,5	-1,0	1,1	22,5	20,7
Alemanya	1,5	2,0	0,1	1,6	4,9	4,8
Itàlia	0,6	1,3	-0,3	1,5	12,8	12,6
Regne Unit	2,6	2,4	1,0	1,6	5,6	5,4
França	1,0	1,8	0,0	1,0	10,4	10,2

Font: Comissió Europea.

L'FMI, per la seva banda, va presentar en el mes de gener l'actualització de les perspectives de creixement global. Destaca que "la caiguda dels preus del petroli estimularà el creixement mundial" encara que persisteixin riscos a la baixa com la feblesa de la inversió en un context d'adaptació a un ritme de creixement econòmic més gradual.

A aquest element, se li sumen altres esdeveniments que, segons l'FMI, han determinat les noves previsions: l'augment de les taxes d'interès i diferencials de risc de moltes economies emergents, l'apreciació del dòlar nord-americà i les diferents dinàmiques de creixement entre les economies més importants.

En relació a aquest últim punt, l' FMI assenyala que únicament EUA va superar les perspectives de creixement respecte a les projeccions d'octubre, mentre que la zona euro va registrar un increment del PIB menor a l'esperat i Japó va entrar en recessió tècnica. Per aquestes raons, l'FMI ha reevaluat les perspectives per a Xina, Rússia, Japó i la zona euro, mentre que les projeccions de creixement pels EUA han millorat.

FMI: PREVISIONS DE CREIXEMENT DEL PIB		
Taxa de variació anual (%).	2015	2016
EUA	3,6	3,3
Zona euro	1,2	1,4
Japó	0,6	0,8
Alemanya	1,3	1,5
França	0,9	1,3
Itàlia	0,4	0,8
Espanya	2,0	1,8
Regne Unit	2,7	2,4
Xina	6,8	6,3

Font: FMI.

Finalment, el Banc Mundial, que també va publicar en el mes de gener les seves perspectives econòmiques globals, destaca que la recuperació de moltes economies avançades ha estat molt gradual, alhora que el creixement econòmic de certes economies emergents ha resultat més moderat

que en el passat. Aquestes previsions coincideixen en el diagnòstic realitzat pels altres organismes, destacant que els riscos per al creixement econòmic global són a la baixa i que el comerç mundial es mantindrà menys dinàmic com a conseqüència de l'escenari actual en el qual la demanda d'importacions –per part d'Europa i Japó, fonamentalment, i en certa mesura per part de Xina– serà més feble.

BM: PREVISIONS DE CREIXEMENT DEL PIB			
Taxa de variació anual (%)	2015	2016	2017
EUA	3,2	3,0	2,4
Zona euro	1,1	1,6	1,6
Japó	1,2	1,6	1,2
Regne Unit	2,9	2,6	2,2
Xina	7,1	7,0	6,9

Font: BM.

DARRERES MESURES DE POLÍTICA MONETÀRIA

L'entorn econòmic actual ha estat determinat per un conjunt de factors que han portat al Banc Central Europeu (BCE) a adoptar una sèrie de mesures addicionals per complir el seu mandat sobre l'estabilitat de preus a la zona euro. Encara que s'espera que continuï la recuperació a nivell global, en particular, a Europa, serà a un ritme més gradual i amb taxes de creixement menors a les observades en períodes de recuperació anteriors.

A això se sumen factors conjunturals que han elevat el grau d'incertesa i que repercuteixen directament sobre els agregats macroeconòmics, entre els quals es destaca la inflació. La precipitació del preu del petroli, d'una banda, afavoreix el creixement econòmic a nivell global però, d'altra banda, també repercuteix en l'evolució dels preus, a la baixa. A més, els diferents ritmes d'activitat econòmica entre països, han portat a les respectives economies a adoptar diferents mesures de política monetària, segons la fase del cicle en la qual es trobin. I en aquest sentit, cal esmentar, la divergència entre EUA i Europa, que ha causat fluctuacions significatives als mercats canviaris, amb conseqüències dispars en el preu de les respectives monedes locals.

En aquest context, en la seva última reunió del dia 22 de gener, el Consell de Govern del BCE va anunciar, entre altres mesures, l'engegada d'una extensió del programa de compres d'actius, amb la finalitat de reconduir la inflació cap al seu objectiu de llarg termini, i que les seves característiques van sorprendre positivament les expectatives del mercat. La decisió del BCE es va sustentar en dos esdeveniments desfavorables: una dinàmica més feble de l'esperat quant a la inflació i una política monetària que no ha resultat prou acomodaticia com per dissipar els riscos associats a un període molt perllongat de baixa inflació. Aquestes mesures addicionals han estat necessàries atès que els tipus d'interès es troben en cotes mínimes. D'acord al BCE, la forta caiguda del preu del petroli en els últims mesos va continuar sent el factor dominant després de l'evolució de la inflació. Així mateix la institució va assenyalar que la majoria d'indicadors referents a la inflació actual o esperada han tocat mínims històrics, la qual cosa s'agafeix a la feblesa de l'economia de l'eurozona i del mercat de crèdit en particular.

L'expansió del programa de compra d'actius començarà al març i culminarà al setembre de 2016, i se sumarà als programes ja existents de compra de bons de titulització d'actius i bons garantits. És a dir, que el BCE sumarà al seu actual programa de compra d'actius del sector privat, la compra de deute sobirà. El BCE comprarà, en total, deute per valor de 60.000 milions d'euros al mes, fins que es vegi "un ajust sostingut del ritme d'inflació" en línia amb l'objectiu d'estabilitat de preus (és a dir, taxes properes però inferiors al 2% en el mig termini), segons les declaracions de Mario Draghi, president de la institució.

Es compraran actius denominats en euros amb grau inversor, emesos per administracions centrals, agències i institucions europees, al mercat secundari, d'acord al percentatge de capital dels Bancs Centrals Nacionals (BCN) en el BCE*. S'espera que amb els diners de les vendes al BCE, les institucions comprin altres actius i estenguin el crèdit a l'economia real, i d'aquesta forma es relaxin les condicions financeres.

Pel que fa al risc, únicament es compartiran les pèrdues de les compres de valors d'institucions europees per part dels BCN (representaran el 12% de les compres addicionals). La resta de compres per part dels BCN no implicarà risc compartit. A més, el BCE es farà amb el 8% de les compres addicionals d'actius, per la qual cosa, en total, un 20% de les compres addicionals estarà subjecta a un règim de mutualització de pèrdues.

Les autoritats monetàries esperen que amb aquestes mesures les expectatives d'inflació dels agents econòmics es mantinguin ancorades, en un context de major flexibilització de la política monetària, i en el qual les condicions financeres d'empreses i famílies continuïn millorant. La compra d'actius haurà de generar un estímul monetari a l'economia i flexibilitzar les condicions financeres de forma tal que faciliti l'accés al finançament per part d'empreses i famílies. Considerant a més que s'amplien les diferències entre els cicles de política monetària de les economies avançades, el BCE espera que tots aquests factors contribueixin a impulsar la demanda, augmentar la utilització de la capacitat productiva i recolzar el creixement de l'oferta de diners i del crèdit, para d'aquesta forma aconseguir nivells d'inflació propers al 2%.

Al seu torn, la demanda domèstica haurà de veure's afavorida per les mesures de política monetària i la millorança de les condicions financeres, la consolidació fiscal i les reformes estructurals implementades. No obstant això, la recuperació a la zona euro continuarà sent gradual a causa de les altes taxes d'atur, l'excés de capacitat productiva i la necessitat d'ajustos en els balanços dels sectors públic i privat.

Respecte a l'evolució de la inflació, el BCE espera que es mantingui en nivells baixos en el curt termini, però que vagi augmentant cap al 2016 en la mesura que s'incrementi la demanda i pugi gradualment el preu del petroli.

POLÍTICA MONETÀRIA				
Tipus d'interès de referència (%)	Valor actual	Direcció	Valor anterior	Carrer canvi
Estats Units	0%-0,25%	(↓)	1,00%	12/2008
Zona euro	0,05%	(↓)	0,15%	09/2014
Regne Unit	0,50%	(↓)	1,00%	03/2009
Japó	0%-0,10%	(↓)	0,10%	10/2010
Suïssa	-0,75%	(↓)	-0,50%	01/2015
Dinamarca	0,05%	(↓)	0,20%	01/2015
Suècia	-0,10%	(↓)	0,00%	02/2015

Font: Bancs Centrals.

Pel que fa a la política monetària fora de la zona euro, els bancs centrals d'altres països que no pertanyen a l'euro, però les monedes del qual estan fortament vinculades al mateix –com Suïssa, Dinamarca o Suècia–, han decidit intervenir per mantenir una evolució més estable de les seves monedes enfront de l'euro.

Les autoritats monetàries d'aquests països no han estat alienes als moviments del BCE ni a la conjuntura econòmica global. El Banc Nacional Suís, concretament, va eliminar el tipus de canvi mínim amb l'euro (1,20 francs/€) i va reduir els tipus d'interès, que ara se situen en el -0,75%, penalitzant així l'entrada de capitals i anticipant-se a les repercussions que sobre la seva economia tindrien les mesures de flexibilització quantitativa del BCE. Per la seva banda, el Banc Nacional de Dinamarca ha rebaixat successivament els tipus d'interès, fins al -0,75%, en menys d'un mes. I en la mateixa direcció, el Banc de Suècia ha anunciat una rebaixa dels tipus d'interès des del 0,0% fins al -0,10% i un programa de compra de deute sobirà per valor de 10.000 milions de corones sueques.

Per altra banda, en la seva primera reunió de l'any, la Fed va decidir mantenir invariants els tipus d'interès de referència (entre 0% i 0,25% des de desembre de 2008) ja que l'economia nord-americana ha mantingut un ritme d'expansió ferma, alhora que les condicions del mercat de treball van continuar millorant. El nivell d'inflació s'ha mantingut per sota de l'objectiu de llarg termini, bàsicament com a reflex de la caiguda del preu del petroli, però la Fed estima que pujarà gradualment cap al 2% en el mig termini. Per aquests motius, el Comitè va considerar ser pacient abans de començar la normalització de la política monetària.

En tant, el Banc d'Anglaterra ha decidit, en el mes de febrer, mantenir els tipus d'interès en el 0,5% (des de març de 2009, després d'una reducció de 0,5 punts) i la suma del programa de compra d'actius en 375 bilions de lliures (des de juliol de 2012 quan es va incrementar la quantia del programa en 50 bilions de lliures).

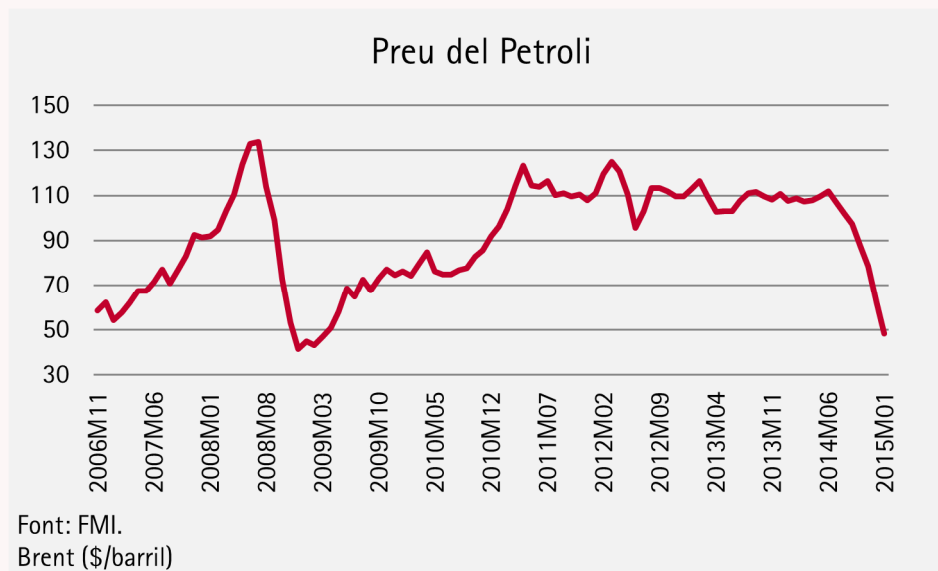
Finalment, el Banc de Japó va decidir continuar amb la seva política de flexibilització quantitativa (com l'ampliació de la base monetària entorn dels 80.000 bilions de iens a l'any) i qualitativa, pel temps que sigui necessari fins a aconseguir l'objectiu d'inflació del 2% de manera estable.

* El pes d'Espanya seria del 12,6%, atès que té el 8,8% de la clau de capital del BCE de la part corresponent a països de l'eurozona (70,4% del total).

EVOLUCIÓ DEL PREU DEL PETROLI, CAUSES I CONSEQÜÈNCIES

Al juny de l'any passat un barril de petroli (Brent) costava aproximadament 112 dòlars, però en els últims dies del 2014 el seu preu se situava ja per sota dels 60 dòlars, la qual cosa representa una caiguda superior al 45%. Així mateix el 2015 va començar amb una reducció addicional del preu del petroli entorn del 10% respecte al seu valor de finalitats de l'any passat. D'aquesta forma, el preu del petroli va descendir per sota dels 50 \$/barril, arribant a nivells no observats des de maig de 2009*.

La caiguda tan pronunciada obeeix a diversos factors que han alterat el mercat del cru, tant d'oferta com de demanda, amb conseqüències molt rellevants a nivell macroeconòmic. El mercat d'aquesta matèria primera ha trobat un nou equilibri, que es deriva, fonamentalment, d'un excés d'oferta i una demanda més moderada.

Pel costat de l'oferta, cal destacar, la decisió de l'OPEP –presa a la fi del mes de novembre– de no modificar el seu límit de producció de 30 milions de barrils al dia. En aquest sentit, el principal productor i exportador d'aquesta organització, Aràbia Saudita, sembla disposat a tolerar baixos nivells en el preu del petroli fins que els excessos d'oferta es corregeixin, però sense alterar la seva quota de mercat.

Part de l'augment de l'oferta, al seu torn, es deu al ràpid creixement de la producció de petroli fora de l'OPEP, principalment de la producció de petroli d'esquist als EUA, la qual cosa ha reduït fortament el seu nivell d'importacions de cru i ha contribuït a intensificar la competència al mercat asiàtic entre els països productors de petroli que busquen mantenir la seva quota de mercat.

D'altra banda, l'oferta de petroli va augmentar a causa que certs països exportadors, com Líbia o l'Iraq, han recuperat o mantingut els seus nivells de producció malgrat els successos d'inestabilitat política que els afectaven.

Pel costat de la demanda, la recent crisi econòmica, juntament amb l'actual procés de recuperació gradual -i a un ritme menor a l'inicialment esperat a Europa-, contribueixen al sobreproveïment de petroli.

La forta caiguda del preu del petroli té diverses implicacions. D'una banda, amenaça la rendibilitat econòmica de la indústria relacionada a formes alternatives de producció d'energia, en particular, la del petroli no convencional que ha tingut un auge molt important en els EUA i és responsable de les previsions que auguren l'autosuficiència energètica d'aquest país en els propers 20 anys.

D'altra banda, implica un increment dels ingressos de governs, famílies i empreses, augmentant les possibilitats de consum i inversió i reduint els costos de producció. A nivell macroeconòmic, contribueix positivament al creixement del PIB i a la millora dels saldos amb l'exterior per als països importadors de petroli. En aquest sentit, Blanchard i Arezki (FMI) estimen que el creixement del PIB mundial en 2015 podria augmentar entre 0,3 i 0,7 punts com a conseqüència del descens del preu del petroli.

La caiguda del preu del cru afecta, també, la taxa d'inflació, ja sigui a través d'un efecte directe sobre el preu de l'energia (carburants i combustibles), com també indirecte, és a dir, induït per les variacions dels costos de les empreses en modificar-se el preu del cru. D'altra banda, "existeix el que es denominen «efectes de segona volta», en la mesura en què els canvis de preus de consum derivats dels efectes directes i indirectes puguin suposar revisions de les expectatives d'inflació dels agents, que es traslladin als preus finals, directament o indirectament mitjançant la negociació salarial" (BdE).

A això, cal agregar el fet que part de la caiguda dels ingressos pel descens del preu del petroli als països exportadors, es veu compensada per l'apreciació del dòlar, que és la moneda en la qual es comercialitza aquest producte, la qual cosa redueix els incentius a rebaixar la producció de barrils si es pretén mantenir la quota de mercat. Actualment, el dòlar cotitza per sota dels 1,20 \$/€. En aquest sentit, cal esmentar que, caigudes en el preu del petroli solen estar relacionades amb apreciacions del dòlar nord-americà. De cara als propers mesos, és d'esperar que es mantingui l'apreciació del dòlar en la mesura que es produeixin augments dels tipus d'interès a EUA, alhora que a Europa i Japó la política monetària continuï sent acomodaticia.

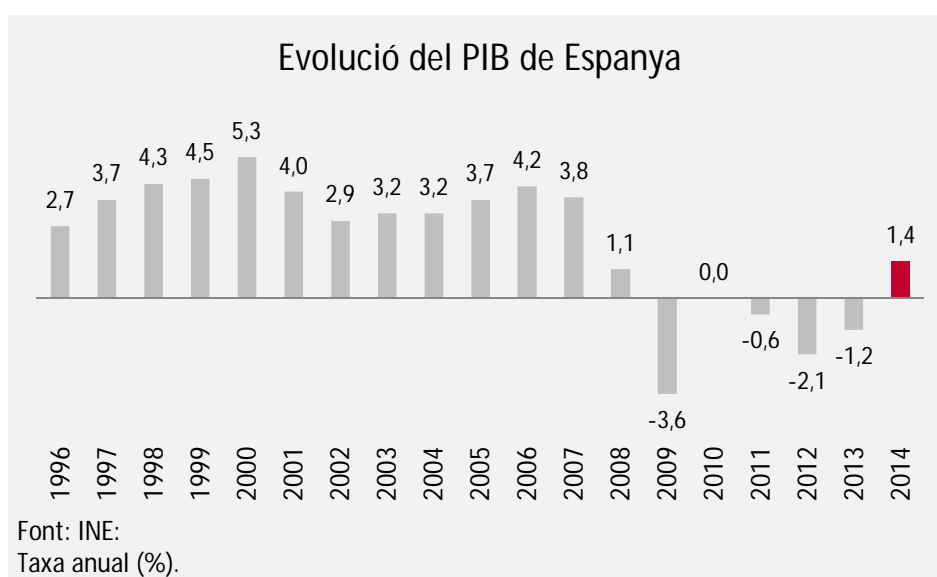
Està per veure si l'OPEP mantindrà la seva política actual, i en aquest cas, per quant temps i quin serà la correcció necessària en el preu del petroli per absorbir l'excés d'oferta i establir un nou equilibri al mercat de cru. A més, des del punt de vista de l'oferta, es manté la incertesa en la mesura que continuïn les tensions geopolítiques en alguns països productors com Líbia, l'Iraq, Ucraïna o Rússia. Pel costat de la demanda, la incertesa radica en el procés de recuperació de l'activitat econòmica global i el seu efecte sobre els requeriments de petroli.

* El preu del petroli va créixer lleugerament, situant-se prop dels 60 \$/barril, a causa de l'anunci de retallades de capital o cessament d'activitats i a les revisions de les previsions de producció de petroli per 2015. A això cal sumar l'apilament d'inventaris de cru a EUA, l'aparent increment en la producció d'Aràbia Saudita i el conflicte a Líbia.

DEMANDA I ACTIVITAT

El 26 de febrer l'INE va publicar les dades referides al quart trimestre del 2014 de la Comptabilitat Nacional d'Espanya. El creixement del PIB espanyol es va accelerar en relació al tercer trimestre, la qual cosa suposa un any i mig amb taxes intertrimestrals de variació positives. En termes anuals, el nivell d'activitat econòmica va registrar la quarta taxa positiva des de mitjans de 2011, que a més també va ser superior a la del període previ.

El creixement en tot el 2014 ha estat de l'1,4%, la qual cosa representa un PIB a preus corrents d'1.058.469 milions d'euros. L'augment del PIB en el 2014 posa fi a cinc anys de caigudes del nivell d'activitat econòmica.

L'augment de l'1,4% en el 2014, es descompon en un creixement encara més fort de la despesa en consum final i, sobretot, de la despesa de les llars, que es va incrementar un 2,4%. Això reflecteix que la recuperació econòmica s'ha sustentat en el creixement del consum privat i de la demanda interna, en termes generals, ja que la seva aportació al creixement del PIB va ser del 2,2 p.p., mentre que la demanda exterior va restar 0,8 p.p.. Així mateix l'augment la inversió en béns d'equip i actius conreats va ser molt important (12,2%). Les exportacions van continuar creixent (4,2%), encara que el seu impacte es va veure més que compensat per l'increment de les importacions (7,6%).

Des de l'òptica sectorial, destaca l'augment del VAB de tots els sectors excepte el de la construcció que, no obstant això, es va reduir a un ritme significativament menor que en els anys anteriors.

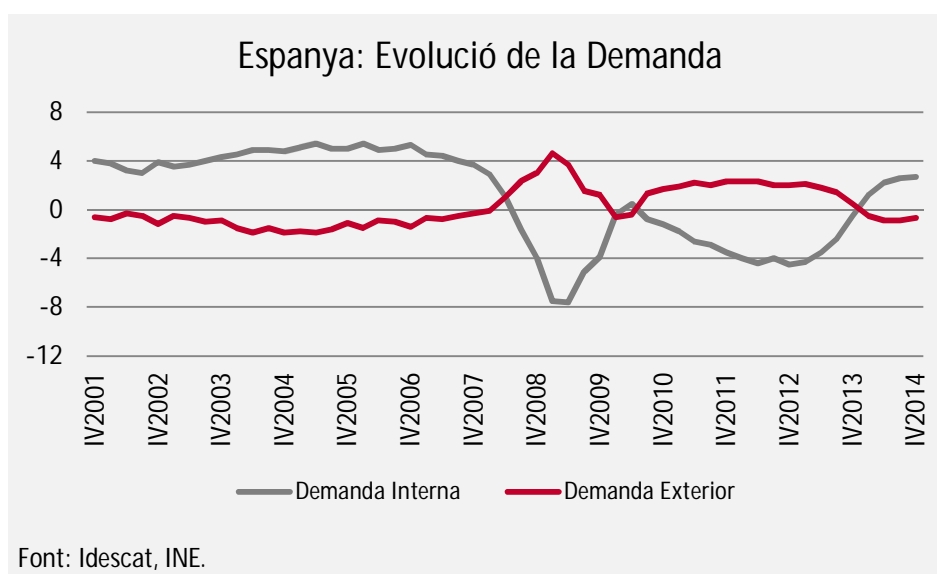
PIB ESPANYA 2014: COMPONENTS I SECTORS

	Variació anual (%)	Valor (milions d'euros)
PIB a preus de mercat	1,4	1.058.469
Despesa en consum final	1,8	827.251
Despesa llars	2,4	613.788
Despesa ISFLSL	1,0	10.765
Despesa AAPP	0,1	202.698
Formació bruta de capital fix	3,4	199.828
Construcció	-1,5	101.084
Béns d'equipament	12,2	69.045
Demanda nacional*	2,2	1.033.297
Demanda externa*	0,8	25.172
Exportacions de béns i serveis	4,2	339.004
Importacions de béns i serveis	7,6	313.832
Agricultura, ramaderia, silvicultura i pesca	3,3	24.050
Indústria	1,5	169.077
Indústria de la manufactura	2,3	127.377
Construcció	-1,2	53.672
Serveis	1,6	718.311

Font: INE. *Contribució al creixement del PIB.

Quant a l'evolució trimestral, el PIB va augmentar un 0,7% en el quart trimestre del 2014, superant en dues desenes el registre del trimestre anterior i, en termes interanuals, la taxa de creixement del PIB va ser del 2,0%, la qual cosa representa una forta acceleració respecte al tercer trimestre. El repunt de l'últim trimestre de l'any passat va ser conseqüència tant d'una major aportació de la demanda nacional al creixement agregat (2,7 p.p. en T4 i 2,6 p.p. en T3) com d'una contribució menys negativa de la demanda externa (-0,7 p.p. en T4 i -1,0 p.p. en T3).

17

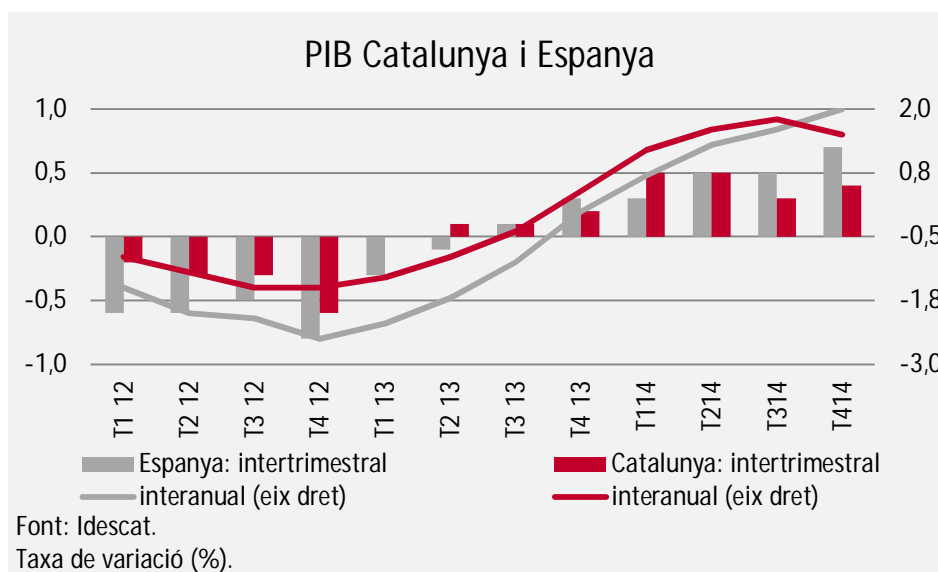

En termes sectorials, destaca l'evolució de la construcció, i s'aprecia una reversió de la tendència negativa sobre l'últim trimestre del 2014, amb un increment del 3,4%. El sector serveis, així com també la indústria i, en particular, la indústria de la manufactura, van guanyar impuls cap a cap d'any, en augmentar un 2,3%, un 2,1% i un 3,0%, respectivament.

ESPANYA: PIB PER COMPONENTS I SECTORS								
Variació interanual (%).	2013				2014			
	T I	T II	T III	T IV	T I	T II	T III	T IV
PIB	-2,2	-1,7	-1,0	0,0	0,6	1,2	1,6	2,0
Components:								
Consum final de les llars	-3,8	-3,1	-2,2	-0,1	1,3	2,3	2,8	3,4
Consum final de les AAPP	-4,5	-3,6	-2,4	-1,1	0,3	0,3	0,3	-0,5
FBCF	-6,3	-5,5	-2,6	-0,5	0,8	3,9	3,9	5,1
Exportacions	0,0	7,3	4,9	5,1	6,4	1,0	4,5	4,7
Importacions	-7,3	1,3	0,5	3,8	9,4	4,9	8,6	7,7
Demanda Interna*	-4,3	-3,5	-2,4	-0,5	1,2	2,3	2,6	2,7
Demanda Exterior*	2,1	1,8	1,4	0,5	-0,6	-1,1	-1,0	-0,7
Oferta:								
Agricultura	5,3	21,9	17,2	18,4	10,3	1,6	5,3	-3,4
Indústria	-3,3	-2,4	-0,9	-0,5	0,5	1,9	1,5	2,1
Construcció	-8,8	-9,6	-8,0	-6,0	-6,2	-1,7	0,0	3,4
Serveis	-1,5	-1,6	-1,1	0,0	0,9	1,4	1,7	2,3

Font: INE. *Contribució al creixement del PIB.

D'altra banda, el 5 de febrer, el Idescat va publicar les dades d'avanç del PIB para Catalunya. Durant el quart trimestre, l'economia catalana va créixer un 0,4% en termes intertrimestrals i un 1,5% en relació a igual període del 2013, la qual cosa representa un augment del ritme d'expansió respecte al tercer trimestre. No obstant això, en comparar amb l'evolució del PIB d'Espanya, es constata que el PIB a Catalunya va créixer a un ritme més moderat cap a finals del 2014.

Des del punt de vista de l'oferta, cal destacar, en termes anuals, la caiguda de l'agricultura, la continuïtat del creixement de la indústria, la moderació de la contracció de la construcció i el repunt dels serveis. La dinàmica de més curt termini, confirma aquestes tendències, ja que constata l'increment trimestre a trimestre del ritme d'expansió del PIB, sustentat pel comportament cada vegada més dinàmic del sector de serveis i per un bon acompliment de la indústria. S'aprecia també, la reversió de la tendència negativa de la construcció cap al quart trimestre del 2014.

CATALUNYA: PIB PER SECTORS						
Taxa de variació interanual (%).	2013	2014	2014			
			T I	T II	T III	T IV
PIB	-0,5	1,2	0,9	1,2	1,3	1,5
Oferta:						
Agricultura	3,7	-0,7	4,1	-0,8	-1,8	-4,0
Indústria	1,0	1,2	1,6	1,6	0,5	1,0
Construcció	-6,7	-2,6	-5,8	-3,6	-1,6	0,7
Serveis	-0,4	1,5	1,0	1,5	1,7	1,8

Font: Generalitat de Catalunya.

En definitiva, el més destacat quant a l'evolució del PIB en 2014 és, que en la segona meitat de l'any, el ritme d'expansió de l'economia catalana es va mostrar inferior al del conjunt d'Espanya. Aquesta diferència s'aprecia analitzant les taxes de variació del PIB d'ambdues economies, i constatant com el creixement de Catalunya perd dinamisme en oposició a l'impuls que guanya l'economia espanyola en general.

Una possible explicació es pot trobar en una infravaloració de les dades d'avanç de creixement del PIB disponibles, ja que únicament es compta amb informació sectorial i no es coneixen les dades sobre la composició de la demanda. No obstant això, examinant la dinàmica per sectors, és possible treure les següents conclusions. En primer lloc, el ritme de creixement de la indústria és més

accelerat en el cas d'Espanya –i sobretot en la indústria de la manufactura–, mentre que a Catalunya el ritme d'expansió es va mantenir relativament estable al llarg de tot el 2014. D'altra banda, el sector de la construcció creix, en l'últim trimestre del 2014, amb molta més força a Espanya que a Catalunya. Això es deu, en part, al fet que la inversió en obres de l'Estat a Catalunya és relativament inferior com a percentatge del PIB que en altres regions i, per tant, el seu impacte en l'activitat econòmica resulta menor. Així mateix la inversió pública pressupostada per la Generalitat de Catalunya s'orienta bàsicament a pagar infraestructures ja realitzades i no per finançar obres noves, per la qual cosa el sector perd una font rellevant de propulsió. I, finalment, es conclou a partir de les dades de creixement del PIB per sectors d'activitat, que el sector de serveis també creix amb més potència a Espanya sobre el quart trimestre que a Catalunya.

L'altra cara de les dades d'activitat econòmica es veu a través de les dades d'ocupació, és a dir, dels llocs de treball equivalents a temps complet. Amb informació a nivell agregat per al total d'Espanya, s'aprecia com el nivell d'ocupació es recupera fermament en el 2014. A diferència de la destrucció d'ocupació observada en el 2013, en els tres últims trimestres de l'any passat es van registrar augments significatius de l'ocupació, destacant el repunt de l'ocupació en el sector de la construcció en la segona meitat de l'any. Altres sectors que també van créixer més que la mitjana van ser activitats professionals i activitats artístiques, recreatives i altres serveis. A més del sector agrícola, va disminuir l'ocupació en activitats financeres i d'assegurances. Cal destacar, que tots els altres sectors van experimentar augments de l'ocupació. L'augment per sobre del total registrat en l'ocupació dels sectors de construcció i serveis també s'aprecia, i amb més intensitat, en termes d'ocupació assalariada.

OCUPACIÓ								
Llocs de treball equivalents a temps complet en Espanya. Taxes de variació interanual (%).	2013				2014			
	T I	T II	T III	T IV	T I	T II	T III	T IV
Ocupats:	4,3	-3,9	-3,0	-1,8	-0,4	1,0	1,7	2,4
Agricultura, ramaderia, silvicultura i pesca	5,8	3,1	-0,6	-0,1	8,7	-1,4	-2,8	-4,1
Indústria	4,7	-4,7	-5,3	-3,7	-2,8	-0,4	2,1	2,9
Indústria de la manufactura	4,7	-4,6	-5,2	-3,5	-2,8	-0,3	2,1	2,9
Construcció	13,0	-15,1	-11,8	-8,7	-9,2	-4,0	0,0	3,3
Serveis	3,4	-3,1	-2,0	-1,0	0,2	1,8	1,9	2,6
Comerç, transport i hostaleria	3,6	-2,7	-1,6	-0,4	0,0	1,8	1,9	2,3
Informació i comunicacions	4,4	-5,6	-1,3	0,0	-3,0	-0,6	1,6	2,0
Activitats financeres i de segurs	3,7	-3,2	-2,7	-2,6	-2,6	-2,8	-2,8	-2,4
Activitats immobiliàries	7,3	-9,2	0,7	-2,8	5,7	6,6	2,8	1,7
Activitats professionals	2,4	-4,3	-4,1	-1,7	-1,6	3,5	2,8	5,9
Administració pública, sanitat i educació	4,1	-3,6	-1,9	-1,5	1,4	1,6	2,0	1,8
Activitats artístiques, recreatives i altres	1,2	0,2	-1,2	-0,4	1,7	1,4	2,2	3,5
Assalariats:	5,2	-4,9	-3,6	-2,0	-0,3	1,6	2,1	2,9
Agricultura, ramaderia, silvicultura i pesca	8,5	3,7	-0,6	0,4	18,6	2,4	-0,1	-3,0
Indústria	4,6	-4,5	-5,4	-3,9	-2,8	-0,4	2,1	3,1
Indústria de la manufactura	4,7	-4,4	-5,3	-3,8	-2,8	-0,3	2,1	3,0
Construcció	14,2	-16,9	-12,7	-9,6	-9,6	-3,5	-0,9	3,1
Serveis	4,4	-4,2	-2,6	-1,1	0,3	2,3	2,4	3,0
Comerç, transport i hostaleria	5,1	-4,3	-2,3	-0,4	0,4	2,9	2,7	3,0
Informació i comunicacions	4,0	-6,0	-1,3	-0,2	-2,9	-1,0	1,3	1,6
Activitats financeres i de segurs	4,3	-3,8	-3,1	-2,7	-2,7	-2,7	-2,8	-2,8
Activitats immobiliàries	9,5	-13,2	-2,3	-7,4	3,8	5,4	2,4	1,1
Activitats professionals	3,2	-5,5	-5,2	-2,4	-2,2	4,0	3,3	6,7
Administració pública, sanitat i educació	4,1	-3,8	-2,2	-1,6	1,2	1,5	1,8	1,7
Activitats artístiques, recreatives i altres	3,9	-1,3	-1,4	0,6	2,9	3,2	4,3	5,2

Font: INE.

A més de les diverses estructures sectorials, existeixen altres diferències estructurals entre Espanya i Catalunya que poden explicar el major dinamisme de l'economia espanyola sobre la segona meitat del 2014. En aquest sentit, cal esmentar, que l'economia catalana, en ser més oberta que l'espanyola, va gaudir, en menor mesura, del fort impuls de la demanda domèstica sobre el creixement del PIB enfront de la pèrdua de tracció de la demanda exterior, fonamentalment de la provinent d'Europa que és on es concentra la majoria de les vendes internacionals.

De cara al 2015, per tant, s'espera que l'economia catalana recobri impuls i arribi fins i tot a superar el dinamisme de l'economia espanyola en la mesura que Europa acceleri la seva recuperació. Donat el seu alt nivell d'obertura, Catalunya podrà veure's afavorida per un escenari en el qual l'estirada de la demanda exterior s'enforteixi, sustentat pel creixement de l'economia europea, atès que la recuperació del sector de la construcció arribarà amb més feblesa a l'economia catalana per les raons prèviament esmentades.

Els indicadors econòmics de curta freqüència, per la seva banda, confirmen les bones dades observades respecte al PIB l'any passat i auguren que, en línies generals, es mantindrà la tendència de creixement de l'activitat econòmica.

D'una banda, en el mes de desembre, l'índex de producció industrial –corregit d'efectes estacionals i de calendari– va descendir un 0,9% en termes interanuals a Espanya, continuant amb els registres negatius observats en els mesos d'octubre i novembre de l'any passat (després d'un any ininterromput d'avanços). No obstant això, durant tot el 2014 la producció industrial va augmentar un 1,1%, amb una caiguda dels sectors de béns de consum durador i energia. Per a Catalunya, l'índex general corregit d'efectes de calendari va acumular un augment anual de l'1,2% al desembre (per al total de l'Espanya la variació d'aquest indicador també va ser de l'1,2%).

D'altra banda, l'índex general de xifra de negocis de les activitats de serveis a Espanya va registrar un augment interanual del 2,9% en el mes de desembre en termes desestacionalitzats, la qual cosa implica un increment ininterromput des de setembre de 2013 i una taxa de creixement de mitjana pel 2014 del 2,6%. El sector comerç va créixer de mitjana un 2,9% i altres serveis un 1,9%. Mentrestant, a Catalunya, la pujada de l'índex general va ser del 2,9% en 2014, per sobre del conjunt d'Espanya (2,7% amb dades sense desestacionalitzar).

Al seu torn, al gener, segons dades de la DGT, la matriculació de turismes tant a Espanya com a Catalunya va registrar un increment considerable, en pujar 32,8% i un 39% anual, respectivament, mantenint la successió d'increments del 2014.

Així mateix, el nombre de turistes internacionals va exhibir una evolució molt positiva en el conjunt d'Espanya en el 2014, amb un ingrés de 65 milions de turistes; 4,3 milions més que en 2013. Més de la meitat dels visitants van provenir del Regne Unit (23,1%), França (16,3%) o Alemanya (16,0%). Al gener d'aquest any, el total de turistes ha estat de 3,2 milions, un 3,6% més que al gener de 2014. Cal assenyalar, que Catalunya va ser la principal comunitat receptora de visitants no residents en 2014, captant el 25,9% del total (16.814.199 milions de persones). Al gener, a Catalunya la quantitat de turistes internacionals va ser de 746.948 milions, un 1,5% més que en igual mes de l'any anterior.

A més, segons l'enquesta de despesa turística, els turistes internacionals que van visitar Espanya en 2014 van gastar un total de 63.094 milions d'euros, la qual cosa representa un increment del 6,5% en relació al 2013. Al gener la despesa ha estat de 3.402 milions d'euros; un 9,5% més que en igual mes de 2014. Al seu torn, la despesa mitjana diària va pujar fins als 110 euros en 2014. Els qui més van gastar van ser els turistes provinents d'EUA (182 euros), seguits pels turistes dels Països Nòrdics (120 euros). A Catalunya, la despesa total en el 2014 va ascendir als 12.444 milions d'euros (representa un 19,7% del total i un augment del 6,7%). En aquest cas, la despesa total va pujar com a conseqüència de l'increment de turistes ja que la despesa mitjana diària –encara que superior a la mitjana– va descendir un 1,1% (fins als 120 euros). Al gener, la despesa total a Catalunya va ascendir (16,2%), aquesta vegada juntament amb la despesa mitjana diària (147 euros).

Pel que fa al turisme intern, segons la previsió per al total del 2014, els viatges realitzats per residents a Espanya haurien descendit lleugerament respecte de l'any anterior, aconseguint els 152 milions, amb una tendència expansiva dels viatgis emissors.

Quant als indicadors del sector de la construcció, cal assenyalar, que el consum de ciment, va augmentar un 1,4% en termes interanuals i acumulats en el mes de desembre a Espanya, mentre que a Catalunya, va descendir un 8,7%. D'altra banda, a Espanya, la licitació oficial en construcció es va incrementar un 32,8% acumulat al desembre de 2014, per l'impuls de l'obra civil (35,5%) i també de l'edificació es va contreure (24,8%). A Catalunya, va créixer tant l'obra civil (88,8%) com l'edificació (106,5%), per la qual cosa el total de licitació es va incrementar un 94,1%.

Finalment, l'índex de confiança del consumidor del CIS, va descendir lleugerament des dels 99,6 punts al gener fins als 99,0 punts en el mes de febrer. De totes maneres, el nivell actual de l'indicador es troba molt per sobre de la mitjana observada en el 2014. Cal destacar, que el descens de l'índex de confiança del consumidor es va produir per una pitjor valoració de les expectatives ja que l'índex de situació actual es va incrementar.

INDICADORS D'ACTIVITAT		
	Catalunya: Variación 2014 (%)	Espanya: Variación 2014 (%)
Producció Industrial	1,2	1,2
Creació Societats Mercantils	0,2	1,0
Comerç Menor	2,2	0,9
Vendes Grans Superfícies	-2,7	1,3
Matriculació Turismes	20,0	20,0
Turistes Estrangers	10,1	7,1
Entrada Comandes	3,1	2,4

Font: INE, Idescat.

MERCAT DE TREBALL

D'acord amb dades de la EPA, publicats el 22 de gener, a Espanya, durant el quart trimestre del 2014, el nombre d'aturats va augmentar en 30.100 persones, totalitzant 5.457.700 aturats. En conseqüència, la taxa d'atur es va situar en el 23,7%, més de dos punts per sota de la registrada fa dos anys. No obstant això, l'evolució desestacionalitzada de l'atur va continuar la seva tendència a la baixa, amb una variació negativa de l'1,1%. En termes anuals, la disminució de l'atur va ser de 477.900 persones registrant una taxa de variació anual negativa (-8,1%).

Per sector d'activitat, l'atur va disminuir en agricultura, mentre que en serveis, construcció i indústria va augmentar respecte al trimestre anterior. Del total de llars, que es xifra en 18.362.000, el nombre que té a tots els seus membres actius en atur va disminuir en el quart trimestre, fins als 1.766.300.

L'ocupació va créixer fins a aconseguir 17.569.100 treballadors, la qual cosa implica un increment de 65.100 persones en relació al tercer trimestre de l'any. A més, en termes desestacionalitzats es va observar una variació trimestral positiva de l'ocupació (1,0%) per cinquena vegada consecutiva. En termes anuals, es van crear 433.900 llocs de treball, és a dir, una recuperació de l'ocupació del 2,5%; tercer registre positiu en sis anys.

Aquest trimestre, l'ocupació del sector públic va pujar en 3.900 persones (2.927.500 en total) i també va créixer en l'àmbit privat (14.641.500 en total), amb uns 63.100 treballadors més. Cal destacar, que el total d'assalariats que tenen un contracte temporal es va reduir i va augmentar el total de contractes indefinits, disminuint quatre desenes la taxa de temporalitat fins al 24,2%.

D'altra banda, el nombre d'actius va créixer, situant la xifra total en 23.026.800 persones i pujant la taxa d'activitat al 59,8%. La variació en termes anuals de la població activa, no obstant això, va tornar a descendir (-0,2%) encara que de forma més moderada que en el trimestre anterior.

A Catalunya, l'ocupació en el quart trimestre –a diferència de l'ocorregut a Espanya– va descendir en 26.700 persones (amb una taxa d'ocupació del: 50,2%); una de les majors reduccions en relació amb la resta de CCAA. Així mateix la taxa d'atur va pujar vuit desenes, fins al 19,9%. El nombre total d'aturats en el quart trimestre va ascendir a 756.500, amb un increment en termes absoluts de 30.500. No obstant això, respecte a l'any anterior, l'atur a Catalunya es va reduir en 83.000 persones.

MERCAT DE TREBALL 2007-2014					
	Catalunya				
	2007	2013	2014	Variació 2007-2014	Variació 2013-2014
Milers de persones.					
Taxa activitat (%)	63,3	63,1	62,6	-0,7	-0,5
Taxa ocupació (%)	59,2	48,5	49,9	-9,3	1,4
Taxa atur (%)	6,5	23,1	20,3	13,8	-2,8
Actius	3.824,1	3.862,8	3.804,2	-0,5	-1,5
Ocupats	3.576,6	2.969,6	3.030,9	-15,3	2,1
Aturats	247,5	893,2	773,3	212,4	-13,4
Afiliació rég. general	2.737,3	2.260,4	2.300,6	-16,0	1,8
Atur registrat	256,4	637,3	593,6	131,5	-6,9

Font: INE, Idescat.

MERCAT DE TREBALL 2007-2014					
	Espanya				
	2007	2013	2014	Variació 2007-2014	Variació 2013-2014
Milers de persones.					
Taxa activitat (%)	59,3	60,0	59,6	0,3	-0,4
Taxa ocupació (%)	54,4	44,4	45,0	-9,4	0,6
Taxa atur (%)	8,2	26,1	24,4	16,2	-1,7
Actius	22.426,1	23.190,2	22.954,6	2,4	-1,0
Ocupats	20.579,9	17.139,0	17.344,2	-15,7	1,2
Aturats	1.846,2	6.051,1	5.610,4	203,9	-7,3
Afiliació rég. general	14.715,5	11.967,9	12.157,7	-17,4	1,6
Atur registrat	2.039,0	4.845,3	4.575,9	124,4	-5,6

Font: INE, Idescat.

Amb una perspectiva més estructural, les principals conclusions sobre l'evolució del mercat de treball en el 2014 –a la llum de les dades de la EPA, afiliació i atur registrat– són: la disminució de l'activitat, la moderada recuperació de l'ocupació i el descens de l'atur, en comparació al 2013. No obstant això, si es compara amb el 2007, l'atur roman en nivells molt elevats i l'ocupació encara té molt camí per recuperar.

Per sectors d'activitat, la comparació entre el 2008 (dada més antiga disponible) i el 2014 mostra que es va produir una forta destrucció d'ocupació i d'igual intensitat tant a Espanya com a Catalunya. En termes absoluts, es van destruir més de 3 milions d'ocupacions a Espanya dels quals 550.000 es van produir a Catalunya. Pèrdues similars entre Catalunya i Espanya es van registrar en la indústria de la manufactura, la construcció i el comerç, mentre que en la resta de sectors l'evolució va ser dispar.

OCUPACIÓ 2008-2013				
Milers de persones.	2008	2013	Variació Absoluta	Variació Relativa (%)
Catalunya:	3.581	3.031	550	-15,4
Agricultura (A)	62	45	17,1	-27,5
Indústries extractives; subministrament d'energia elèctrica, gas, vapor i aire condicionat; subministrament d'aigua, activitats de sanejament, gestió de residus i descontaminació (B + D + E)	46	42	3,9	-8,5
Indústries manufactureres (C)	721	516	205,1	-28,4
Construcció (F)	406	181	225,1	-55,4
Comerç a l'engròs i al detall, reparació de vehicles de motor i motocicletes; transport i emmagatzematge; hostaleria (G + H + I)	943	855	87,8	-9,3
Informació i comunicacions (J)	104	105	-1,6	1,5
Activitats financeres i d'assegurances (K)	88	80	8,1	-9,2
Activitats immobiliàries (L)	30	22	8,0	-27,0
Activitats professionals, científiques i tècniques; activitats administratives i serveis auxiliars (M + N)	376	330	45,9	-12,2
Administració Pública i defensa, Seguretat social obligatòria; educació; activitats sanitàries i de serveis socials (O + P + Q)	555	603	-48,6	8,8
Activ. artístiques, recreatives i d'entreteniment; llars com a ocupadors domèstics i com a productors de béns i serveis per a ús propi; activ. d'organitzacions i organismes extraterritorials; altres serveis (R + S + T + O)	251	251	-0,3	0,1

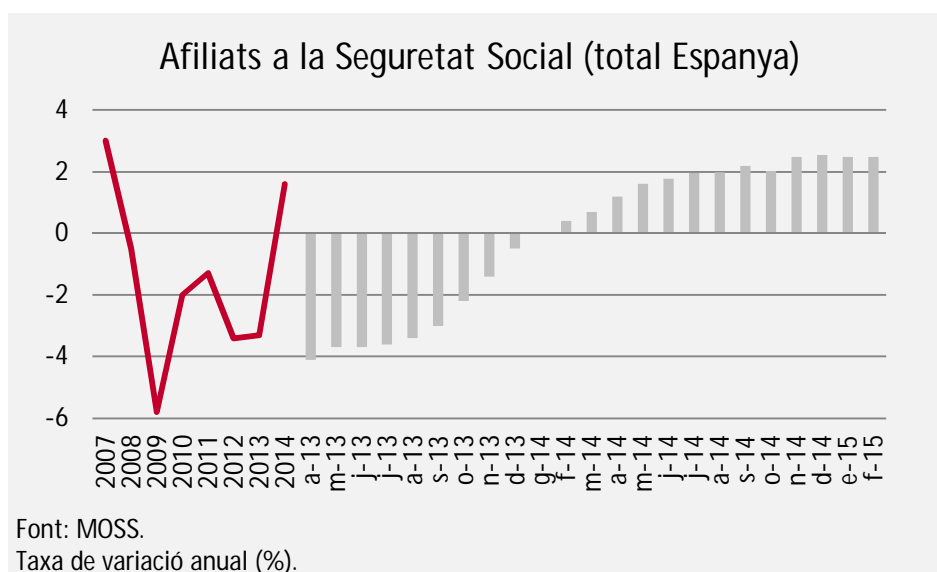
Font: INE.

OCUPACIÓ 2008-2013				
Milers de persones.	2008	2013	Variació Absoluta	Variació Relativa (%)
Espanya:	20.470	17.344	3.126	-15,3
Agricultura (A)	828	736	92,4	-11,2
Indústries extractives; subministrament d'energia elèctrica, gas, vapor i aire condicionat; subministrament d'aigua, activitats de sanejament, gestió de residus i descontaminació (B + D + E)	250	239	11,8	-4,7
Indústries manufactureres (C)	2.986	2.141	845,0	-28,3
Construcció (F)	2.460	994	1.466,4	-59,6
Comerç a l'engròs i al detall, reparació de vehicles de motor i motocicletes; transport i emmagatzematge; hostaleria (G + H + I)	5.649	5.123	525,6	-9,3
Informació i comunicacions (J)	575	516	59,6	-10,4
Activitats financeres i d'assegurances (K)	515	453	62,4	-12,1
Activitats immobiliàries (L)	119	100	19,7	-16,5
Activitats professionals, científiques i tècniques; activitats administratives i serveis auxiliars (M + N)	1.839	1.751	88,6	-4,8
Administració Pública i defensa, Seguretat social obligatòria; educació; activitats sanitàries i de serveis socials (O + P + Q)	3.751	3.877	-126,1	3,4
Activ. artístiques, recreatives i d'entreteniment; llars com a ocupadors domèstics i com a productors de béns i serveis per a ús propi; activ. d'organitzacions i organismes extraterritorials; altres serveis (R + S + T + O)	1.496	1.416	80,2	-5,4

Font: INE.

Les dades referides a la seguretat social del mes de febrer indiquen que la mitjana d'afiliats es va incrementar un 2,8% a Espanya en termes anuals (459.918 persones més), aconseguint els 16.672.222. Pel que fa a la variació absoluta mensual de treballadors en alta, es va observar un increment –de 96.909 afiliats–, fet que es ve registrant fa més d'un any. Cal assenyalar que, en termes desestacionalitzats, l'afiliació també va continuar creixent.

A Catalunya, el nombre d'afiliats es va incrementar de forma sensiblement superior a la mitjana, amb un augment anual del 3,3% (totalitzant 2.953.336 persones). Així mateix la variació absoluta mensual va marcar una pujada de 18.077 afiliats.

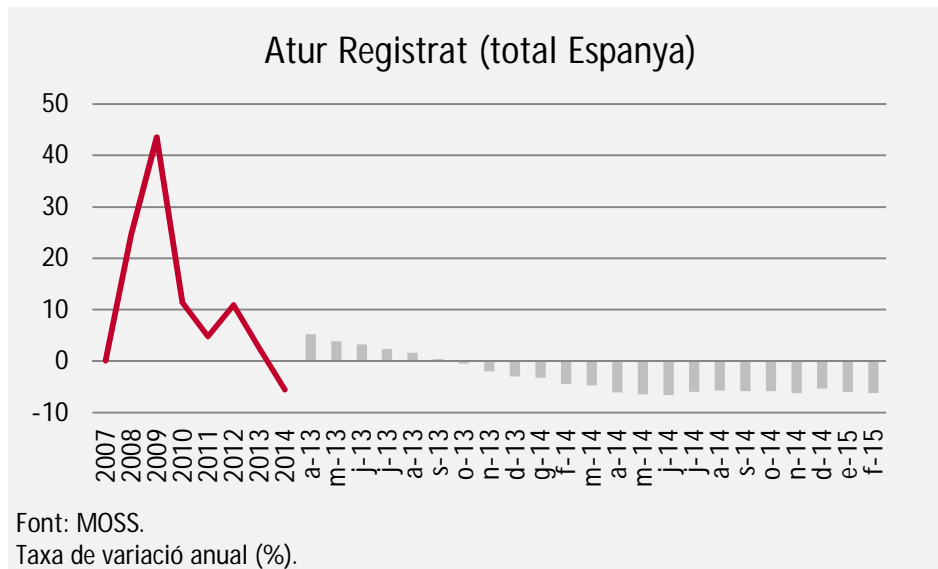

L'atur registrat, per la seva banda, va baixar un 6,2% a Espanya durant el mes de febrer en relació al mateix mes del 2014, la qual cosa representa un total de 300.333 persones (4.512.153 persones aturades en total). Respecte al mes de gener, la desocupació registrada va descendir en 13.538 persones, i en termes desestacionalitzats va seguir disminuint. En tots els sectors d'activitat es va reduir el nombre de persones en atur respecte al mes anterior, excepte en agricultura. No obstant això, va augmentar el nombre d'aturats registrats sense ocupació anterior en 2.844 persones. Pel que fa a la contractació, cal assenyalar que la contractació indefinida es va incrementar un 23,0% en termes anuals, amb 120.281 contractes indefinits signats al febrer d'un total d'1.226.950 contractes registrats.

A Catalunya, l'atur registrat, que totalitza unes 581.124 persones, va caure en 1.645 persones de gener a febrer i, cal assenyalar, que respecte a febrer de 2014 va disminuir un 7,7% (48.462 persones en atur menys). La contractació a Catalunya, que va ascendir a 184.801, va consistir de 26.274 contractes indefinits (increment del 27,1% interanual) i de 158.527 contractes temporals (increment del 12,4% interanual).

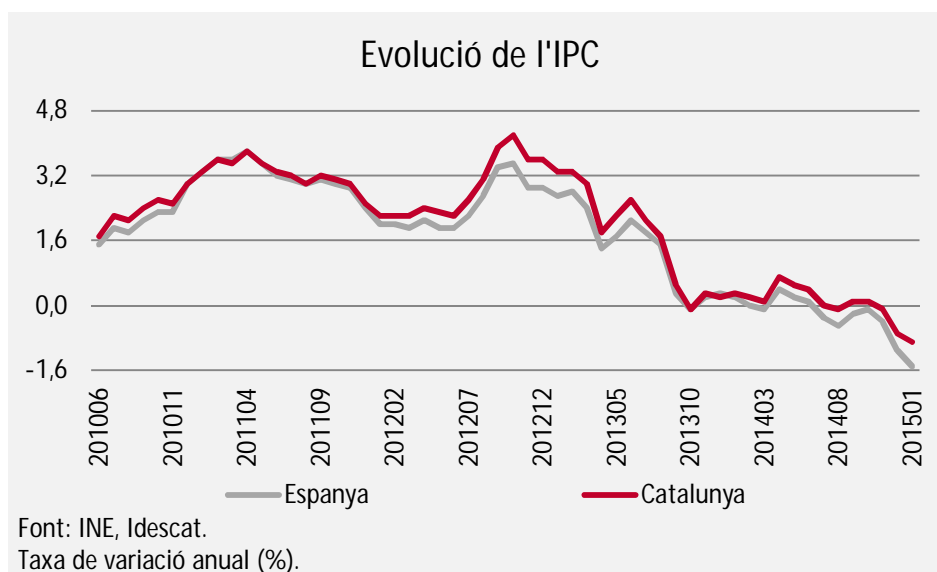
Les dades mensuals més recents en termes d'afiliació i atur registrat corroboren la tendència que es va registrar en tot el 2014, any en el qual es produeix un punt d'inflexió, amb uns 417.574 afiliats més que en 2013, és a dir un augment de l'ocupació del 2,6% en tota Espanya. Quant a l'atur

registrat, en 2014 es va reduir el nombre d'aturats en 253.627 persones, un 5,4% menys respecte a l'any anterior. Concretament a Catalunya, l'afiliació va créixer un 2,9% (83.744 persones) i l'atur registrat va baixar un 7,8% (48.924 persones).

PREUS I FINANÇAMENT

La variació anual de l'índex general de preus aprofundeix la seva caiguda en el mes de gener, amb una reducció de l'1,3% a Espanya i del 0,9% a Catalunya, la qual cosa implica que els preus han descendit a un ritme major que el mes passat. Cal destacar, que la baixada dels preus s'ha intensificat en totes les CCAA, encara que la disminució de l'IPC a Catalunya ha estat de les menors en comparació de les altres CCAA.

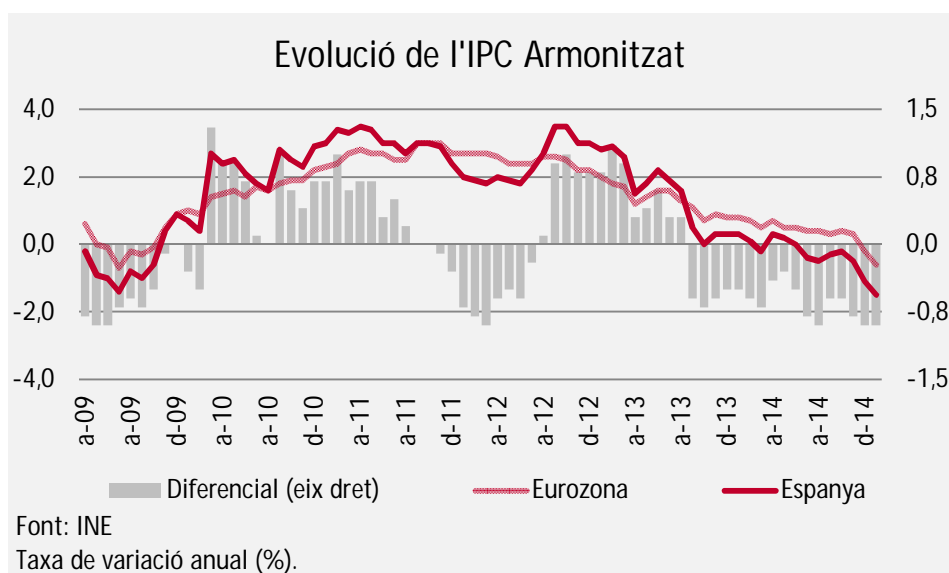
Els grups que han tingut una major influència a la baixa han estat: transport, la disminució del qual s'explica pel descens dels preus dels carburants i lubricants; habitatge, a causa del descens dels preus del gasoil per a la calefacció i el gas; vestit i calçat; aliments i begudes no alcohòliques, per la menor pujada del preu del peix fresc i la disminució dels preus de les fruites fresques. D'altra banda, els grups d'altres béns i serveis, oci i cultura i comunicacions han incidit a l'alça en la taxa anual de l'IPC de gener.

Cal destacar, que la inflació subjacent –índex general sense aliments no elaborats ni productes energètics– ha registrat una nova pujada, de dues desenes en aquesta ocasió, amb la qual cosa el preu dels components més estables de la cistella de la compra ha augmentat un 0,2%.

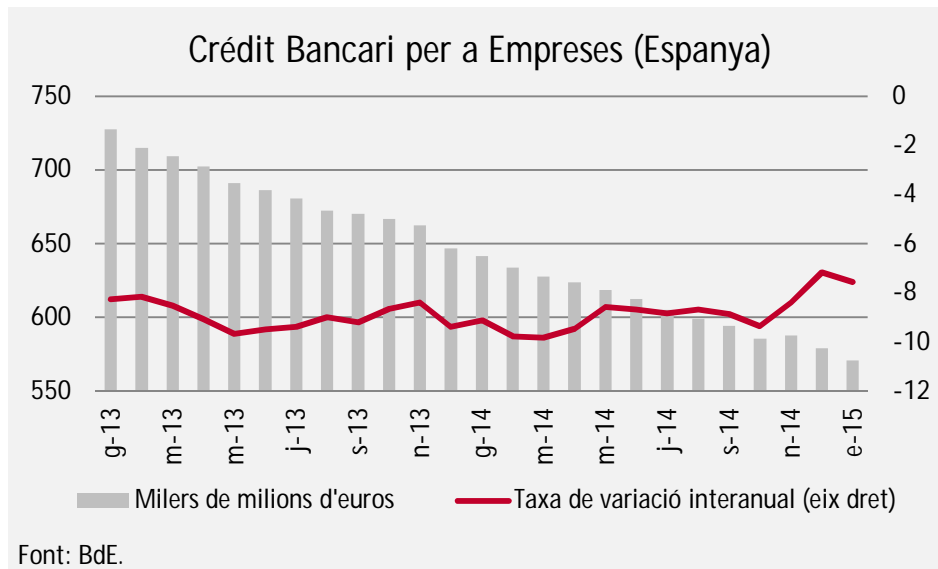
En aquest sentit, l'índex de preus del grup aliments sense elaboració i productes energètics ha registrat una forta reducció: del 2,0% en termes mensuals i del 7,7% anual. En particular, destaca la caiguda del 3,3% de productes energètics i del 5,9% de carburants i combustibles de desembre a gener (-11,4% i -16,5% en termes anuals, respectivament).

Si s'analitza la variació mes a mes, dels dotze grups que conformen la cistella de la compra representativa per a l'elaboració de l'IPC, s'han observat reduccions en cinc d'ells: vestit i calçat, parament, transport, comunicacions, oci i cultura i hotels, cafès i restaurants. Això és resultat de variacions estacionals característiques de l'època de l'any, com les rebaixes d'hivern, i d'impactes conjunturals com la forta caiguda del preu del cru.

Finalment, en considerar l'indicador d'inflació harmonitzat (IPCA) –que permet realitzar una comparació amb l'evolució dels preus en l'Eurozona– s'aprecia que el diferencial d'inflació amb la Unió Monetària continua sent negatiu (-0,9 p.p.) ja que l'IPCA a la regió ha descendit un 0,6% mentre que a Espanya ha baixat un 1,5%, en termes anuals. Cal assenyalar, que aquesta diferència s'ha ampliat en els últims dos mesos respecte als registres previs, i que la variació de preus a Europa ha estat negativa per segona vegada consecutiva des de finals de 2009.

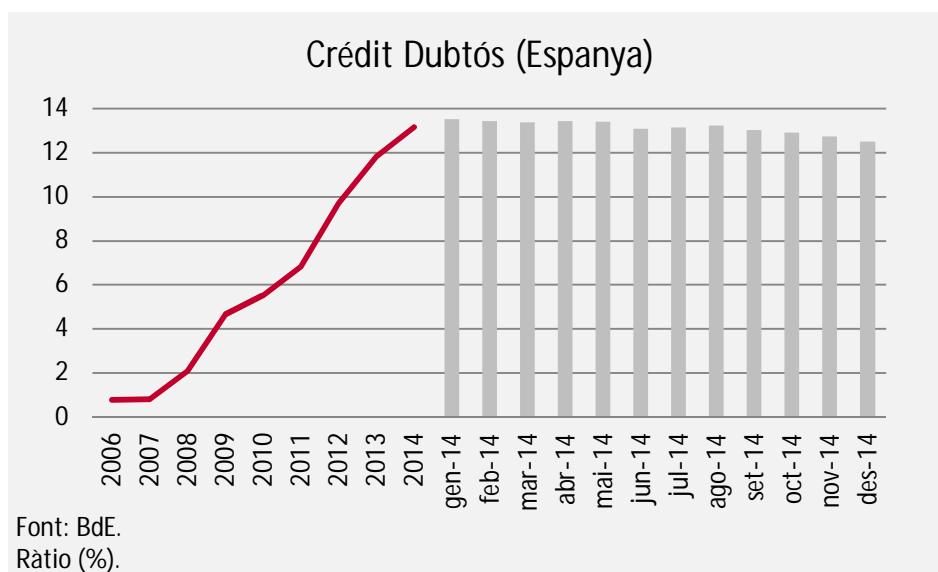

En tant, el finançament de les llars i les ISFLSL continua decreixent però a un ritme més suavitzat que l'observat a principis del 2014, amb una caiguda del 4,1% al gener, en termes anuals. En el cas de les societats no financeres la contracció també persisteix, amb una deterioració del 4,8%, inferior, no obstant això a la caiguda de 6,1% de gener de l'any passat. Cal assenyalar, que dins del finançament de les societats no financeres, el crèdit bancari va continuar contraient-se, i al gener es va reduir un 7,6%, un ritme marcadament inferior al registrat al llarg de tot el 2014. Els préstecs de l'exterior, per la seva banda, es van reduir lleument; un 0,5%, mentre que el finançament mitjançant valors diferents de les accions va pujar un 1,9%.

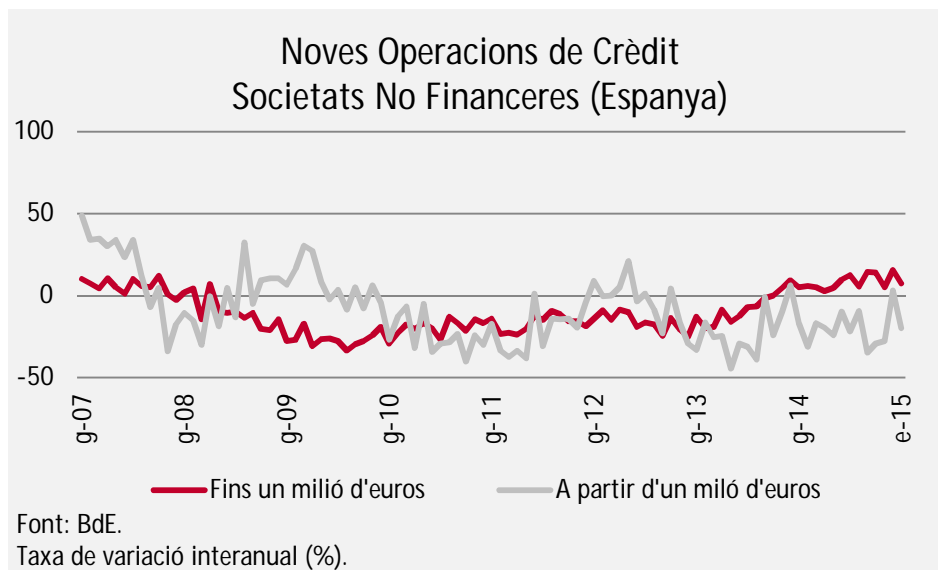

Quant al cost del crèdit, en el mes de gener, es va apreciar un moderat augment després de la reducció observada des de començament del 2014 en els tipus d'interès, tant per als aplicats per les entitats de crèdit a empreses per a operacions noves menors a 1 milió d'euros (4,54%), com per a les superiors a aquest import (2,34%), expressats en TAE. Per a les llars, no obstant això, els tipus d'interès dels préstecs es van reduir fins al 2,65% per a l'adquisició d'habitatge i fins al 6,81% per al consum.

D'altra banda, segons les últimes dades publicades pel Banc d'Espanya, en el mes de desembre el percentatge de crèdits dubtosos es va reduir lleument al 12,5% del total, amb un volum de 172.603 milions d'euros. En mitjana, en tot el 2014 aquesta proporció es va situar en el 13,2%, per sobre de l'11,8% del 2013.

Així mateix les sèries de noves operacions de crèdit –que podrien prendre's com una *proxy* al flux de crèdit que és la variable que més correlació té amb el nivell d'activitat econòmica¹– van créixer en tot el 2014 per a les societats no financeres de menor grandària (aproximat a través dels crèdits de menys d'1 milió d'euros) i, al gener, van pujar un 7,5% en termes anuals. Per a les empreses grans (aproximat a través dels crèdits de més d'1 milió d'euros) es va observar una reducció del 19,9% anual, després del repunt registrat al desembre de l'any passat. Cal assenyalar, que a diferència del nou crèdit per a empreses de menor grandària, el crèdit per a les empreses més grans es va reduir al llarg de tot l'any passat.

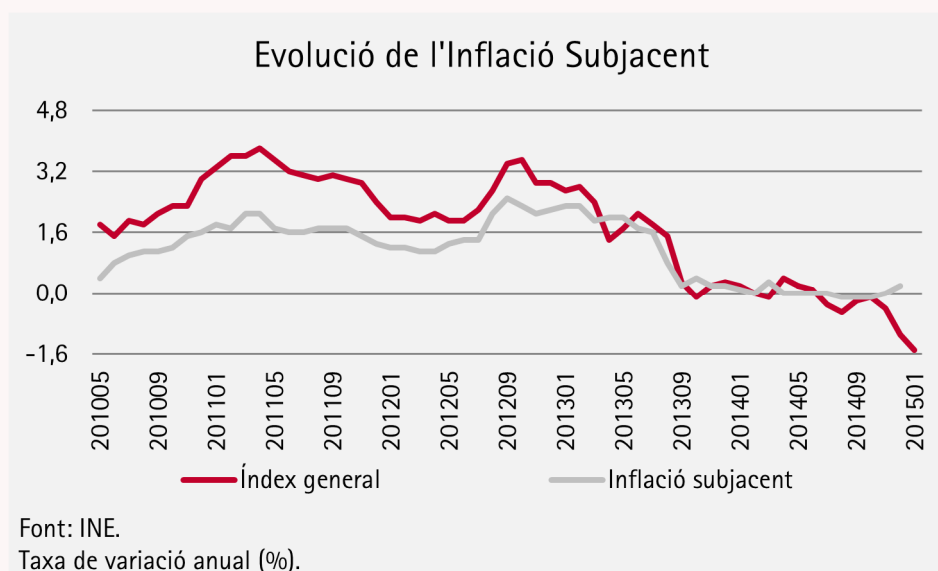
¹ Aquesta estadística que proporciona el Banc d'Espanya, inclou les operacions de nou negoci i els refinançaments, per la qual cosa l'indicador no reflecteix exactament el flux de crèdit, en estar contaminat per operacions ja existents que canvien algun aspecte de les seves característiques.

INFLACIÓ NO, PERÒ DEFLACIÓ TAMPOC

El 2014 va tancar amb una taxa de variació de l'índex general de preus negativa del 0,2%, enfront de l'augment registrat en el 2013 de l'1,4%. Si es descompon l'indicador de l'evolució de preus, es pot apreciar quins són els factors que més han incidit en aquest comportament.

En primer lloc, cal esmentar que l'evolució de l'IPC general està, a grans trets, determinada pels preus de dos tipus de productes: uns més volàtils i uns més estables –els components dels quals determinen la inflació subjacent– que no estan sotmesos als vaivens conjunturals que afecten certs béns com els aliments no elaborats, o els productes energètics. Per aquesta raó, se sol comparar la inflació general amb la inflació subjacent, tenint present que les diferències de curt termini entre tots dos indicadors estarà pautada per elements de caràcter conjuntural, com a esdeveniments climàtics o conflictes geopolítics. En aquest sentit, cal esperar que en determinades ocasions la inflació subjacent estigui per sota o per damunt la inflació general.

I això és precisament el que hem estat observant recentment: una divergència entre ambdues mesures, sobretot cap a finals del 2014 i amb més evidència en el primer mes del 2015. Mentre la taxa de variació de l'índex general de preus accelerava la seva reducció, la variació de l'índex sense aliments no elaborats ni productes energètics es mantenia estable o fins i tot augmentava. En altres paraules, cauen els preus a nivell general però pugen lleugerament els de els components més estables. Això reflecteix que certs factors conjunturals, a saber, la forta caiguda del preu internacional del petroli, estan incidint, temporalment, en la inflació actual.

Si es compra la inflació per grups especials entre el 2013 i el 2014, s'aprecia com en l'últim any la inflació subjacent i la inflació general se separen, conseqüència de la caiguda en el preu dels components més variables.

INFLACIÓ PER GRUPS ESPECIALS				
	Índex general	General s/aliments no elaborats ni productes energètics	Aliments no elaborats	Productes energètics
2013	1,4	1,4	3,6	0,0
2014	-0,2	0,0	-1,2	-0,8

Font: INE.

La veritat és, que s'espera que la inflació, malgrat mantenir-se en nivells baixos, es recuperi gradualment. És a dir, no s'albira un horitzó deflacionari o de caigudes generalitzades i perllongades en el nivell general de preus.

I això es deu, en part, al creixement del consum privat, que ha estat el principal impulsor de la recuperació econòmica actual. El seu dinamisme es detecta també en el creixement de les importacions i la disminució de l'estalvi de les famílies (fruit d'un creixement més ràpid del consum que de la renda disponible). També s'espera, en aquest sentit, una recuperació de les inversions. Per tant, en un context de recuperació econòmica i d'expectatives de creixement del consum i de la inversió, no es preveu que les decisions dels agents econòmics sigui la de postergar despesa, sinó més aviat el contrari, i això haurà de pressionar a l'alça els preus, encara que sigui de manera moderada. A això, cal agregar la caiguda de la cotització de l'euro, element que també exercirà certa pressió a l'alça en els preus i la desaparició de l'efecte a mitjà termini que sobre la inflació ha tingut el descens dels preus del petroli.

SECTOR PÚBLIC

El dèficit acumulat de l'Estat, de les operacions no financeres, en termes de Comptabilitat Nacional, es va situar en el mes de novembre, en 35.561 milions d'euros, la qual cosa equival a un 3,34% del PIB. La xifra de dèficit, va ser inferior al 3,78% aconseguit en igual període de l'any anterior. El dèficit primari –sense considerar els interessos del deute– va aconseguir 0,75% del PIB.

La disminució del saldo fiscal respecte a l'any anterior va ser el resultat d'uns recursos que van augmentar un 4,3% i d'unes ocupacions que també es van incrementar però a ritme menor, amb una pujada de l'1,3%. Concretament, els recursos no financers acumulats van ascendir a 156.812 milions d'euros (14,73% del PIB), mentre que les ocupacions van sumar 192.373 milions d'euros (18,07% del PIB). Cal destacar, que els recursos no financers van créixer per l'augment del 3,0% dels recursos impositius que van totalitzar 133.208 milions d'euros –dels quals 54.081 milions d'euros corresponen a l'IVA, amb un increment del 3,6%– a pesar que les cotitzacions socials, que van totalitzar 7.108 milions d'euros, caiguessin un 0,5% respecte a igual període de l'any anterior.

RECURSOS NO FINANCERS DE L'ESTAT			
Acumulat a fi de novembre. Milions d'euros.	2013	2014	% Variació
Impostos i Cotitzacions Socials	136.511	140.388	2,8
Impostos sobre la Producció i les Importacions	74.128	76.527	3,2
IVA	52.193	54.081	3,6
Altres	21.935	22.446	2,3
Impostos Corrents sobre la Renda, el Patrimoni, etc.	54.702	56.577	3,4
Imposats sobre el Capital	540	176	-67,4
Cotitzacions Socials	7.141	7.108	-0,5
Rendes de la Propietat	6.496	7.278	12,0
Dividends i Altres Rendes	2.760	2.286	-17,2
Interessos	3.736	4.992	33,6
Producció de Mercat i Pagaments per una altra Producció no de Mercat	1.001	1.025	2,4
Altres Recursos No Financers	6.294	8.121	29,0
Transferències entre AAPP	8.322	9.313	11,9
Altres Ingressos	-2.028	-1.192	-41,2
Total Recursos No Financers	150.302	156.812	4,3

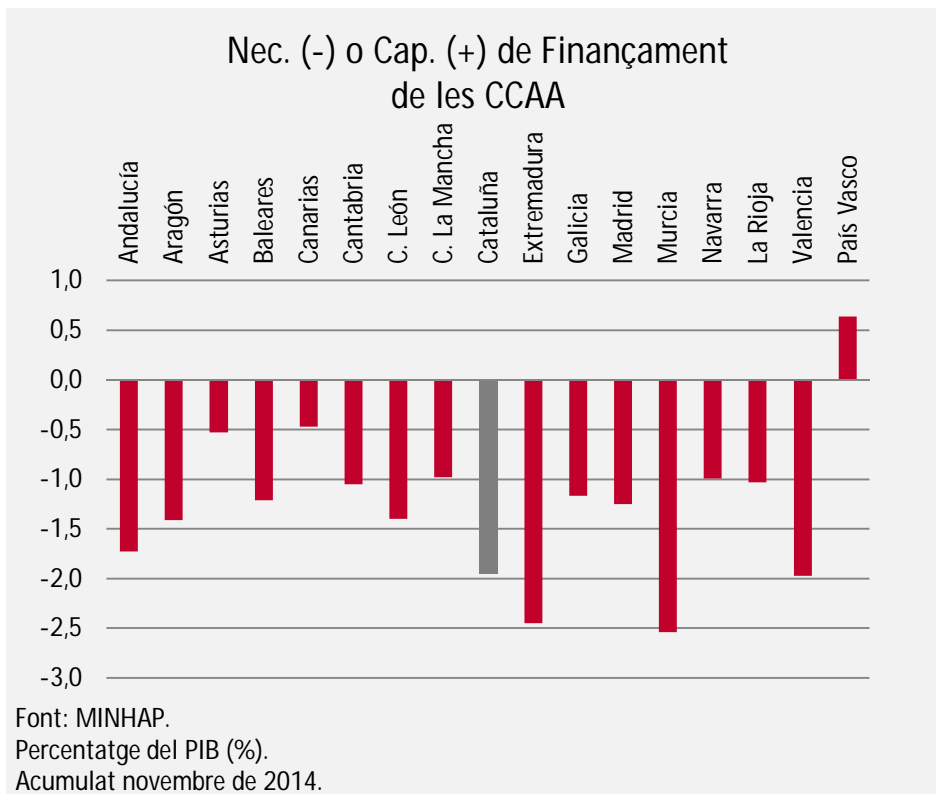
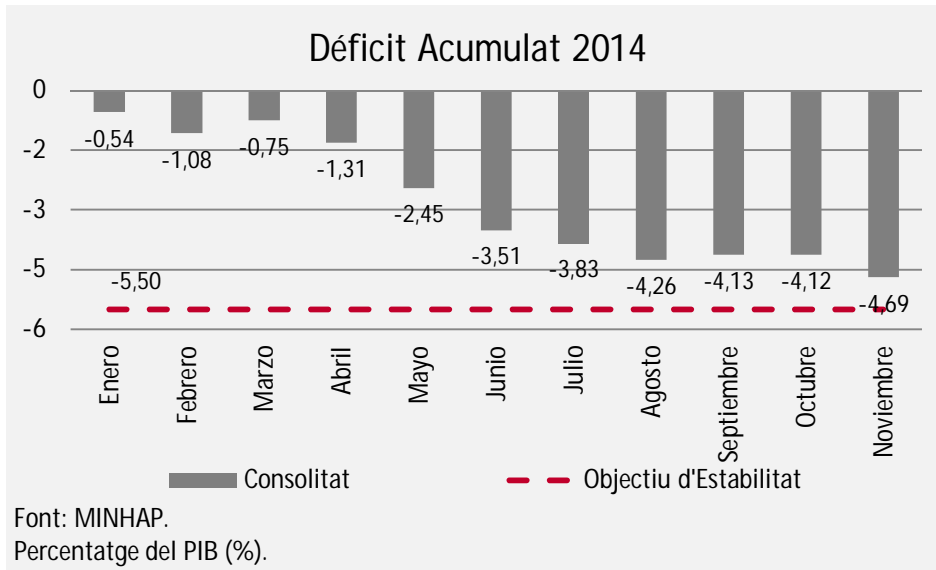
Font: MINHAP.

DESPESES NO FINANCERS DE L'ESTAT			
Acumulat a fi de novembre. Milions d'euros.	2013	2014	% Variació
Consums Intermedis	4.008	4.196	4,7
Remuneració d'Assalariats	15.711	15.593	-0,8
Interessos	26.123	27.536	5,4
Prestacions Socials Diferents de les Transferències Socials en Espècie	11.148	11.473	2,9
Transferències Socials en Espècie de Productors de Mercat	416	399	-4,1
Transferències Corrents entre AAPP	110.919	110.426	-0,4
Cooperació Internacional Corrent	1.079	1.032	-4,4
Altres Transferències Corrents	1.111	1.148	3,3
Recursos Propis de l'UE: IVA i RNB	9.696	9.014	-7,0
Resto Despeses Corrents	1.163	2.814	142,0
Formació Bruta de Capital	4.662	3.917	-16,0
Transferències de Capital entre AAPP	3.393	3.961	16,7
Ajuda a la Inversió i altres Transferències de Capital	519	777	49,7
Resto Despeses Capital	-17	87	-
Total Despeses No Financers	189.931	192.373	1,3

Font: MINHAP.

D'altra banda, també es disposa de les dades sobre el dèficit conjunt de l'Administració Central, l'Autonòmica i la Seguretat Social al mes de novembre. El conjunt de les Administracions Públiques va registrar una necessitat de finançament acumulat de 49.896 milions d'euros, la qual cosa representa un 4,69% del PIB, i implica un percentatge inferior al de l'any 2013 quan el dèficit va aconseguir un 5,61% del PIB en igual període. El saldo primari dels tres subsectors, va ser equivalent a l'1,77% del PIB, és a dir, uns 18.864 milions d'euros (33,1% menys respecte a igual període de 2013).

En l'Administració Central el dèficit va ascendir al 3,22% del PIB, mentre que el de la Seguretat Social va ser de 0,09%. Per la seva banda, les CCAA van registrar un dèficit d'1,37% del PIB i, en particular, Catalunya va registrar un dèficit de 3.902 milions d'euros, equivalent a l'1,95% del seu PIB (3.355 milions d'euros o l'1,70% del PIB en igual període de 2013). Cal recordar que l'objectiu de dèficit pel 2014 per a l'Administració Central és del 3,5%, de l'1,0% per a les CCAA i també per a la Seguretat Social. Per a les Corporacions Locals s'estableix un objectiu d'equilibri pressupostari.

SECTOR EXTERIOR

El 2014², la balança per compte corrent de l'economia espanyola va registrar un superàvit d'1.200 milions d'euros, la qual cosa implica una forta reducció enfront del superàvit de 15.100 milions d'euros del 2013.

Dins dels components del compte corrent, el saldo de la balança de béns i serveis va presentar un superàvit acumulat de 25.100 milions d'euros, menor al registrat durant l'any anterior. Cal destacar que, el superàvit de la balança de turisme i viatges va augmentar lleugerament, encara que el dèficit de rendes es va incrementar.

El compte de capital, per la seva banda, va experimentar un superàvit de 4.400 milions d'euros. Per tant, es va registrar una capacitat de finançament de l'economia espanyola que va aconseguir els 5.600 milions d'euros, no obstant això, molt inferior respecte a la capacitat de finançament de 22.000 milions d'euros de 2013. D'acord amb els moviments produïts en el compte financer, es va registrar una sortida neta de capital, exclòs el Banc d'Espanya, de 800 milions d'euros, enfront d'unes entrades netes de 73.600 milions d'euros en el 2013.

BALANÇA DE PAGAMENTS						
Milers de milions d'euros.	2013			2014		
	Ingressos	Pagaments	Saldos	Ingressos	Pagaments	Saldos
Compte Corrent:	387,8	372,7	15,1	394,7	393,5	1,2
Bça Comercial i Serveis	331,1	295,3	35,7	339,0	313,9	25,1
Serveis	47,1	12,4	34,8	48,9	13,6	35,4
Rendes	56,7	77,3	-20,7	55,7	79,7	-23,9
Compte de Capital:	8,7	1,8	6,9	5,4	1,0	4,4
Comptes Corrent i Capital:	396,5	374,5	22,0	400,1	394,5	5,6
Compte Financer:	-	-	40,6	-	-	25,1
Exclòs Banc d'Espanya	-	-	-73,6	-	-	0,8
Inversions Directes	19,5	31,4	-12,0	20,8	17,6	3,2
Errors i Omissions:	-	-	18,6	-	-	19,5

Font: BdE.

Pel que fa al comerç exterior de mercaderies, durant tot el 2014, les exportacions van aconseguir 240.034,9 milions d'euros per al total d'Espanya. En termes anuals, representa un increment del 2,5%. Així mateix es va produir un augment encara més fort de les importacions, que van pujar un 5,7%, i van totalitzar 264.506,7 milions d'euros. Per tant, el saldo comercial negatiu (-24.471,9 milions d'euros) va ser superior al dèficit d'igual període del 2013, i la taxa de cobertura va baixar fins al 90,7%. Cal assenyalar, que tant els preus de les exportacions com els de les importacions van disminuir, amb una reducció de l'1,0% i del 2,4%, respectivament. Per tant, el creixement de les exportacions i importacions en termes reals va ser àdhuc superior, del 3,5% i del 8,3%, respectivament.

² Segons nota del Banc d'Espanya, "les dades anuals es veuran modificats per posteriors revisions, per la qual cosa els resultats ara disponibles han de considerar-se particularment provisionals".

El dèficit energètic (-38.071,1 milions d'euros) va millorar, ja que es va reduir un 7,1%, mentre que el superàvit no energètic (13.599,3 milions d'euros) va ser gairebé la meitat de l'observat en el mateix període durant l'any passat. Cal assenyalar, que en el mes de desembre el dèficit de la balança comercial es va reduir per segona vegada consecutiva (un 0,4% en termes interanuals) com a conseqüència del component energètic, el dèficit del qual va disminuir un 16% en termes interanuals, mentre que el superàvit del component no energètic es va contreure un 39% interanual.

COMERÇ EXTERIOR ESPANYA					
	Exportacions		Imports		Cobertura (%)
	Millions d'euros	Variació anual (%)	Millions d'euros	Variació anual (%)	
2008	189.227,9	2,3	283.387,8	-0,6	66,8
2009	159.889,6	-15,5	206.116,2	-27,3	77,6
2010	186.780,1	16,8	240.055,9	16,5	77,8
2011	215.230,4	15,2	263.140,7	9,6	81,8
2012	226.114,6	5,1	257.945,6	-2,0	87,7
2013	235.814,1	4,3	252.346,8	-2,2	93,4
2014	240.034,9	2,5	264.506,7	5,7	90,7

Font: MEC.

La comparativa internacional continua situant a Espanya i Catalunya com àrees molt dinàmiques, tant si es té en compte el mes de desembre com tot el 2014. Al gener-desembre les exportacions van registrar un increment molt per sobre de la mitjana tant de la zona euro com de la Unió Europea.

39

EXPORTACIONS: COMPARATIVA INTERNACIONAL		
	Desembre 2014	Gener-Desembre 2014
Cataluña	12,3	3,1
Espanya	5,7	2,5
França	5,6	-0,2
Alemanya	10,0	3,9
Itàlia	6,3	2,0
Zona euro	5,3	1,8
Regne Unit	-3,2	-11,1
UE-28	4,9	1,3
EUA	1,5	2,8
Japó	12,8	4,8

Font: MEC.

Segons la destinació, tant les exportacions cap a la Unió Europea com les dirigides a la zona euro van créixer un 3,9%, representant el 63,4% i el 49,7% del total, respectivament. Per la seva banda, les exportacions a destinacions extracomunitàries (36,6% del total) van pujar un 0,2%. Cal assenyalar, que el superàvit comercial amb la Unió Europea es va reduir un 36,6% i el saldo positiu amb la zona euro va disminuir àdhuc amb més força, un 44,5%. El dèficit comercial amb els països no comunitaris, per la seva banda, va augmentar un 6,1%.

Segons el sector exportador, les principals contribucions per al total d'Espanya, van provenir dels sectors automòbil, manufactures de consum, alimentació, begudes i tabac i productes químics.

En aquest sentit, la comunitat que més va contribuir a l'increment anual de les exportacions totals va ser Catalunya (amb 0,8 p.p.) ja que les seves exportacions van representar el 25,1% del total i van augmentar un 3,1%, per sobre del creixement del total d'Espanya.

EXPORTACIONS PER SECTOR					
2014	Espanya			Catalunya	
	% Total	Variació anual (%)	Contribució (p.p.)	% Total	Variació anual (%)
Alimentació, begudes i tabac	15,5	4,4	0,7	13,3	3,6
Productes energètics	7,2	7,1	0,5	3,3	12,5
Matèries primeres	2,4	-2,9	-0,1	1,5	-0,2
Semimanufactures no químiques	10,7	1,2	0,1	7,0	-1,0
Productes químics	14,2	2,9	0,4	26,6	3,5
Béns d'equipament	20,1	-0,5	-0,1	17,4	2,5
Automòbil	14,8	6,2	0,9	15,3	6,8
Béns de consum durador	1,4	-4,1	-0,1	1,4	3,7
Manufactures de consum	9,2	7,8	0,7	12,6	6,7
Altres mercaderies	4,4	-11,0	-0,6	1,6	-34,8
Total	100,0	2,5	2,5	100,0	3,1

Font: MEC.

EXPORTACIONS PER DESTINACIÓ					
2014	Espanya			Catalunya	
	% Total	Variació anual (%)	Contribució (p.p.)	% Total	Variació anual (%)
Europa	69,8	2,8	1,9	72,5	3,3
Unió Europea	63,4	3,9	2,4	64,7	6,3
Zona Euro	49,7	3,9	1,9	52,5	5,3
França	15,7	0,1	0,0	16,4	0,3
Alemanya	10,4	5,7	0,6	11,5	6,0
Itàlia	7,2	5,1	0,4	8,1	6,1
Resto UE	13,7	3,6	0,5	12,2	11,0
Regne Unit	6,9	4,3	0,3	6,1	14,5
Resto Europa	6,4	-6,9	-0,5	7,8	-16,2
Amèrica del Nord	5,0	22,0	0,9	3,3	5,9
EUA	4,4	22,6	0,8	2,9	7,0
Amèrica Llatina	5,8	-6,7	-0,4	6,4	-2,2
Brasil	1,3	-13,3	-0,2	1,3	-9,5
Àsia	9,5	9,0	0,8	9,4	6,6
Japó	1,1	18,4	0,2	1,2	19,6
Xina	1,7	3,5	0,1	1,7	-6,4
Orient Mitjà	3,1	-3,5	-0,1	3,3	11,1
Àfrica	6,8	-1,0	-0,1	6,7	5,2
Marroc	2,4	5,9	0,1	1,8	3,1
Oceania	0,8	-33,2	-0,4	0,8	-22,5
Total	100,0	2,5	2,5	100,0	3,1

Font: MEC.

Les vendes a l'exterior catalanes, van ascendir als 60.194,5 milions d'euros, mentre que les importacions van aconseguir els 71.890,1 milions d'euros (27,2% del total). Com a conseqüència, la balança comercial va registrar un dèficit d'11.695,6 milions d'euros, un 41,4% més elevat que el registrat en 2013. D'aquesta forma, la taxa de cobertura va descendir lleugerament fins al 83,7%.

COMERÇ EXTERIOR CATALUNYA					
	Exportacions		Importacions		Cobertura (%)
	Milions d'euros	Variació anual (%)	Milions d'euros	Variació anual (%)	
2008	50.515,7	1,7	77.233,9	-3,9	65,4
2009	41.461,7	-17,9	57.663,8	-25,3	71,9
2010	48.871,6	17,9	67.621,1	17,3	72,3
2011	54.989,2	12,5	72.173,2	6,7	76,2
2012	58.880,7	7,1	70.323,9	-2,6	83,7
2013	58.981,3	0,2	67.859,8	-3,5	86,9
2014	60.194,5	3,1	71.890,1	7,9	83,7

Font: MEC.

Cal esmentar, que les exportacions de Tarragona i Lleida van retrocedir (0,4% i 1,9%, respectivament), mentre que les de Barcelona i Girona van augmentar (3,9% i un 2,9%, respectivament), respecte al 2013.

El sector de productes químics va continuar sent el primer sector exportador de Catalunya, amb una quota del 26,6% sobre el total i un increment del 3,5% respecte al mateix període del passat any. Al seu torn, van créixer les vendes de béns d'equip, automòbil, aliments i manufactures de consum. D'altra banda, van descendir les exportacions de semimanufactures no químiques, matèries primeres i altres mercaderies.

Les exportacions catalanes dirigides a la Unió Europea, (64,7% del total) van créixer un 6,3%, mentre que les que tenen com a destinació la zona euro (52,5% del total) van augmentar un 5,3%. Les vendes a França, principal país de destinació (16,4% de total), van augmentar un 0,3% i les dirigides cap a Alemanya (11,5% del total) van avançar un 6,0%. Les vendes a països no pertanyents a la Unió Europea (35,3% del total) van disminuir un 2,2%.

Finalment, pel que fa a l'evolució de l'euro respecte al dòlar, va continuar baixant la cotització de la moneda europea –amb una depreciació del 6,8% en el que va de l'any– malgrat les millors dades macroeconòmiques de la zona euro en general. Els diferents ritmes de creixement de l'activitat econòmica –i en conseqüència les diferents instàncies de política monetària– entre la zona euro i els EUA va continuar dictant l'evolució del mercat de divises, així com també les repercussions de les negociacions entre Grècia i l'Eurogrup.

